Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 385
Sîmbătă 4 ianuarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

DECRETUL
Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne
pentru stabilirea datei alegerii deputaților în sfaturile populare

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne decretează:

ART. UNIC. Data alegerii deputaților în sfaturile populare se stabilește pentru ziua de 2 martie 1958.

Constituirea sfaturilor populare se va face după data de 11 martie 1958.

Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale
DR. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naționale
GHEORGHE STOICA

București, la 2 ianuarie 1958
nr. 1

SPRE NOI VICTORII

INCHEIAT UN AN; pășim într-altul nou, cu noi, cu noi și îndreptățite nădejdi că vom obține ...i frumoase rezultate pe drumul construirii so...ului.

1957 a fost un an de mărețe înfăptuiri în ... și lupta pentru întărirea și înflorirea Repu... ...oastre, de la a cărei proclamare am sărbătorit ...a plină de bucurii împlinirea a 10 ani.

...încheiat un an și cu el un deceniu de muncă ...tivă în Republica Populară Romînă, țară li...ogată și frumoasă, cu oameni harnici și ta...

...0 ani de la proclamarea Republicii Populare, ...ătat tov. Chivu Stoica, președintele Consiliu... Miniștri, în expunerea sa la ședința festivă ...arii Adunări Naționale — țara noastră este un ... șantier al muncii neobosite pentru făurirea unei ...i de bunăstare în folosul tuturor celor ce mun...c. Ca din pămînt a crescut o pădure de sonde și ...uri de fabrici, pretutindeni se înaltă uzine noi, ...oate cu tehnică modernă — imagine a forței in...triale crescînde a țării. Regiuni ținute ca împie... în înapoiere de regimul burghezo-moșieresc au ... trezite la viață. Oltenia marilor moșieri, de unde ...enii fugeau de sărăcie și pribegeau la orașe cu ...ița în spinare, devine o nouă bază industrial...oliferă a țării. Unități industriale moderne insuflă ...ouă viață Moldovei, menținută odinioară în îna...re economică. Dobrogea, țara de lut și scaieți, ...este în frunte pe calea agriculturii îmbelșugate, ...aliste. Privim în jurul nostru și vedem centrale ...rice transformînd iureșul apelor și cărbunele din ...nericul pămîntului în lumină, căldură și putere ...ru cei ce muncesc.

...Miile de tractoare și mașini agricole reprezintă ...uternică bază materială pentru dezvoltarea agri...urii..."

...ărețe realizări — rod al muncii poporului nostru ..., scăpat pentru totdeauna de exploatarea și asu...ea capitaliștilor și moșierilor!

...ndrumată de partid și ajutată frățește de eroica ...stră clasă muncitoare, țărănimea muncitoare își ...linește visul ei de veacuri — își făurește un trai ...eișugat, fericit. Ea muncește cu drag pămîntul ... care altădată l-a udat cu sudoare și sînge în ...sul moșierilor. Convingîndu-se că numai pe tar...le mari, fără haturi, muncite cu mașini și trac...e pot obține recolte bogate, peste 1.300.000 fa...i de țărani muncitori înaintează cu succes pe ...ul arătat de partid — drumul cooperativizării ...lturii. Sectorul socialist din agricultură cuprin... prezent aproape 50 la sută din suprafața agri...a țării noastre, și el crește necontenit prin ce...e tot mai numeroase ale țăranilor de a intra în ...podării colective, cooperative agricole de produc...cu rentă și întovărășiri agricole.

...a rezultat al sprijinului acordat agriculturii de ... partid și guvern, ca rezultat al muncii însufle... și mai bine organizate, gospodăriile de stat, sta...ile de mașini și tractoare, țăranii din sectorul ...eratist și individual au obținut în 1957 o pro...ție globală mai mare decît cea planificată și mult ...erioară anilor trecuți. Astfel, în 1957 am obținut ...aproape 340.000 tone de grîu, cu peste 2.300.000 ... porumb, cu de patru ori mai multă sfeclă de za... și floarea-soarelui, cu de peste 2 ori mai mulți ...ofi, față de producția anului 1938.

...M.T.-urile noastre, înzestrate pînă acum cu peste ...000 de tractoare convenționale și cu multe alte ...i de mii de mașini agricole, executînd lucrări de ...ă calitate, depășindu-și planul anual de lucrări, au ...s în 1957 un aport mai însemnat la creșterea pro...ției agricole și au contribuit cu peste 400.000 tone ... cereale la formarea fondului centralizat al statu...

Pășind în anul 1958 oamenii muncii din agricul...ră au de îndeplinit noi și însemnate sarcini. Creș...rea producției agricole-marfă — și în primul rînd a ...ducției-marfă provenită din sectorul socialist ... agriculturii — este sarcina de căpetenie. In anul ...58, agricultura va trebui să dea țării o producție de peste 10,5 milioane tone cereale, aproape un milion tone carne și cantități sporite de cartofi, zarzavaturi, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, lapte și alte produse agroalimentare și materie primă pentru industrie. Realizarea acestor importante sarcini depinde în primul rînd de întărirea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, de aplicarea pe scară tot mai înaltă a agrotehnicii înaintate, de mecanizarea crescîndă a lucrărilor agricole și extinderea folosirii îngrășămintelor chimice, de cointeresarea materială a țăranilor muncitori în creșterea producției agricole și în sporirea cantităților de cereale și a altor produse livrate statului.

In acest an, gospodăriile agricole de stat vor trebui să livreze statului 400.000 tone grîu, 172.000 tone porumb și alte cereale, peste 600.000 porci îngrășați, peste 640.000 hectolitri lapte și cantități însemnate de alte produse agroalimentare. In acest scop, ele trebuie să treacă la mecanizarea complexă a culturii cerealelor și la aplicarea metodelor agrotehnice cele mai avansate.

Stațiunile de mașini și tractoare — baza tehnică pentru mecanizarea lucrărilor agricole în gospodăriile agricole, cooperativele de producție și întovărășirile agricole — au sarcina de a executa la timp și în condiții agrotehnice corespunzătoare toate lucrările contractate cu unitățile pe care le deservesc, astfel încît acestea să poată obține recolte cît mai bogate, care alături de veniturile dobîndite de la fermele de animale, grădinile de zarzavaturi etc. să creeze un mai mare belșug de produse agricole și să convingă pe țăranii individuali că drumul cooperativizării agriculturii este drumul lor cel bun.

Pentru a îndeplini în tot mai mare măsură rolul de organizator al producției agricole, cele 240 de S.M.T.-uri din țara noastră vor primi în 1958 din bugetul statului un fond de investiții de peste 350.000.000 lei din care 325.000.000 pentru tractoare și utilaj agricol. In acest an, agricultura va fi înzestrată cu peste 6.000 tractoare fizice de o calitate superioară, tractoare produse de industria noastră națională.

Dînd o mare atenție întăririi economico-organizatorice a tuturor gospodăriilor colective, cooperativelor de producție și întovărășirilor agricole, este necesar să continuăm munca politico-organizatorică de transformare socialistă a agriculturii, convingînd țăranii muncitori pe bază de fapte grăitoare și asigurînd respectarea strictă a liberului consimțămînt să treacă pe calea muncii unite.

Gospodăriile colective, cooperativele de producție și întovărășirile trebuie îndrumate în direcția dezvoltării sectoarelor zootehnie, pomicol și viticol, care le vor aduce venituri importante. Fondurile necesare acestor acțiuni vor trebui să fie asigurate în bună parte prin valorificarea pe calea contractărilor cu statul a surplusului de produse agricole.

Nu încape îndoială că harnicii muncitori din gospodăriile de stat, S.M.T.-uri, colectiviștii și întovărășiții, precum și țăranii muncitori cu gospodărie individuală, vor depune și în acest an toate eforturile pentru a smulge pămîntului roade și mai bogate. In acest scop, ei trebuie să se pregătească de pe acum în vederea bunei executări a lucrărilor agricole de primăvară. Tractoarele, semănătorile, boroanele, plugurile și toate celelalte mașini și unelte agricole trebuie să fie revizuite și reparate din timp. Sămînța să fie asigurată și pregătită; animalele de muncă și cele de producție, de asemenea, să fie bine îngrijite și hrănite pe timp de iarnă în grajduri spațioase, curate și aerisite.

Munca noastră rodnică pe ogoare trebuie să fie împletită și în acest an cu lupta pentru pace — bunul cel mai de preț al omenirii. Politica de pace a statului nostru democrat-popular exprimă pe de-a-ntregul interesele și dorința arzătoare ale poporului nostru muncitor și pașnic.

Mîndri de victoriile obținute pînă acum, să pornim la muncă și luptă cu eforturi mărite, spre noi victorii, pentru făurirea pe mai departe a unei vieți îmbelșugate și fericite, pentru întărirea și înflorirea scumpei noastre patrii — Republica Populară Romînă.

Noutăți

Un nou procedeu pentru fabricarea îngrășămintelor bacteriene

Un colectiv de inovatori de la Institutul de Cercetări antibiotice și de la Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene a stabilit un nou procedeu de fabricare a îngrășămintelor bacteriene folosite în agricultură. Procedeul va fi pus în aplicare în cursul anului 1958 de către Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene de la Băneasa—București.

Noul procedeu de fabricare a îngrășămintelor bacteriene (nitrogene și azotogene) folosește în locul culturilor de suprafață culturile în profunzime și un aparataj asemănător celui din industria antibiotică.

Acest nou procedeu prezintă o serie de avantaje economice ca de pildă economii de manoperă și de aparataj, fapt ce contribuie în mare măsură la reducerea prețului de cost al îngrășămintelor. Scurtarea actualului timp de fermentație de la 7 zile la 2 zile prin aplicarea noului procedeu, determină în plus și o creștere a productivității muncii.

Datorită aplicării noului procedeu, față de durata actuală de fabricație și de procesul existent, se va putea obține în plus o producție anuală de minimum 450.000 doze de îngrășăminte bacteriene.

Colectiviștii se instruiesc

In timpul iernii la casa-laborator a gospodăriei colective din Codlea, raionul Codlea, se desfășoară o vie activitate.

In fotografie: ing. Bogdan Constantin face o demonstrație de laborator în fața vizitatorilor.

Rezolvarea unor probleme noi în regiunea Iași

La o consfătuire ținută în orașul Iași, consfătuire la care au participat ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, medici veterinari și alte cadre de specialiști, s-a analizat pe larg felul în care se desfășoară transformarea socialistă a agriculturii. Din referatul prezentat de tov. ing. V. Boguș, șeful secției agricole regionale, cît și din cuvîntul participanților au reieșit sarcini și propuneri importante pentru întărirea economico-organizatorică a unităților agricole cooperatiste din regiune. Redăm mai jos cîteva din principalele probleme discutate.

Trei dintre raioanele regiunii au terminat cooperativizarea agriculturii. Aceasta pune în fața specialiștilor de pe ogoare probleme noi, la rezolvarea cărora trebuie să-și aducă toată contribuția. Una dintre aceste probleme este *adăpostirea animalelor și uneltelor agricole ale noilor gospodării colective înființate.* In raioanele Murgeni, Negrești și altele există tendința de a alcătui gospodării colective mari, cu sute de capete de vite, a căror adăpostire trebuie asigurată pe tot timpul iernii. In acest scop, va fi nevoie ca organele agricole și de stat de la raioane și comune să folosească din plin toate resursele locale existente: repararea grajdurilor vechi, improvizarea de adăposturi cu materiale locale ieftine, transformarea unor grajduri ce sînt proprietate personală a colectiviștilor pentru a li se mări capacitatea etc.

In cadrul consfătuirii, s-a vorbit pe larg și despre sprijinul economico-organizatoric ce trebuie acordat de organele agricole întovărășirilor noi. Un număr mare de întovărășiri tinere cuprind 500 și chiar 600 de hectare. Se cere deci cu atît mai mult ca ele să fie temeinic îndrumate să-și organizeze producția, să desfășoare toate lucrările agricole în comun. *O atenție mare se cere a fi dată acum în lunile de iarnă strîngerii semințelor de plante prășitoare necesare însămînțărilor din primăvara anului 1958. Trebuie dusă de asemenea o activitate susținută pentru mărirea fondului de bază al întovărășirilor.*

La consfătuire s-a pus și problema îmbunătățirii întocmirii planurilor anuale de producție și a planurilor financiare, atît în gospodăriile colective cît și în întovărășiri. S-a făcut propunerea ca pentru anul 1958 aceste planuri să fie alcătuite după o analiză temeinică a felului cum au fost îndeplinite planurile pe anul expirat. Numai apoi colectivele de sprijin tehnic împreună cu conducerile gospodăriilor colective sau întovărășirilor, brigadierii, fruntașii în producție, responsabilii diferitelor sectoare, vor trece la profilarea celor mai rentabile ramuri de producție.

Relieful, solul și clima foarte diferite în regiunea Iași creează condiții din cele mai bune dezvoltării multilaterale a ramurilor de producție în gospodăriile cooperatiste. Cine nu știe bunăoară, că viticultura și pomicultura sînt îndeletniciri de pe urma cărora se pot realiza mari cîștiguri bănești? In regiunea Iași însă sectorul viti-pomicol nu este încă dezvoltat pe măsura posibilităților. In raioanele Iași, Huși, Hîrlău și altele există suprafețe însemnate de terenuri neprielnice culturii plantelor de cîmp, dar foarte favorabile pentru vița de vie și pomii roditori. Pentru a pune în valoare o parte din aceste suprafețe au fost luate încă din an... ...cut anumite măsuri. S-au in...nțat 4 întovărășiri viticole la Cotnari, Găureni-Uricani, Bîrnova și Pîhnești-Arsura cu o suprafață totală de 78 de hectare. De asemenea, au fost alcătuite 5 asociații viticole care în primăvara anului 1957 au altoit 1.490.250 bucăți viță și două pepiniere raionale pentru producerea de material săditor pomicol. In anii viitori sînt condiții ca sectorul viticol din regiune să fie lărgit de la 16.000 de hectare cît este în prezent, la circa 20.000 de hectare, *mergîndu-se pe linia de a se crea școli de viță în gospodăriile colective. Se va ține seama de asemenea ca începînd din anul acesta, plantările de vii și pomi să nu se mai facă pe terenurile comasabile, pentru a nu împiedeca acțiunea de cooperativizare a agriculturii.*

O altă sursă importantă de venituri pentru colectiviștii și întovărășiții din regiune este și *piscicultura.* De-a lungul cursurilor de apă din regiune există numeroase iazuri care se pot amenaja și popula cu specii valoroase de pește. Un început bun în această privință a fost făcut chiar din anul 1957: la gospodăriile colective Popești, Scobinți și Coarnele Caprii s-au amenajat iazurile existente, au fost populate cele de la Romînești și Bălțati precum și trei eleștee pentru reproducători la Coarnele Caprii.

Stațiunile de mașini și tractoare vor trebui de asemenea să și îmbunătățească pe viitor activitatea și să devină puternice unități organizatoare a producției în unitățile deservite. Va trebui ca atît serviciul regional S.M.T. cît și secțiile agricole raionale să urmărească îndeaproape activitatea S.M.T.-urilor și să le tragă la răspundere atunci cînd nu își fac datoria. *Incepînd cu iarna aceasta se studiază introducerea dărilor de seamă periodice ținute de S.M.T.-uri în fața conducerilor gospodăriilor colective, cu scopul de a se întări simțul de răspundere al S.M.T.-urilor.* Va fi de asemenea necesar să se dea o mai mare atenție extinderii brigăzilor permanente de tractoare.

Iată, în mare, cîteva din problemele frămîntate la consfătuirea privind dezvoltarea și întărirea sectorului socialist din regiunea Iași. Aceste fapte dovedesc că inginerii și tehnicienii agronomi ca și celelalte cadre tehnice din agricultura regiunii pot și trebuie să aducă o însemnată contribuție la înfăptuirea unui țel de mare însemnătate: transformarea socialistă a satului.

F. NICOLAE

TOATA GRIJA reparării utilajului agricol

In S.M.T.-uri ritmul lucrărilor trebuie intensificat

In întreaga țară se desfășoară cu intensitate lucrările de pregătire a utilajului agricol și în primul rînd a mașinilor care vor fi folosite în campania agricolă de primăvară. Pînă la 2 ianuarie 1958, în S.M.T.-uri tractoarele fuseseră reparate în procent de 15,22 la sută, plugurile în procent de 22,2 la sută, semănătorile — 24,7 la sută și cultivatoarele — 14,5 la sută.

După cum se poate observa, procentul realizărilor este destul de mic față de posibilitățile existente, știut fiind că atelierele S.M.T.-urilor au fost dotate în anul 1957 cu numeroase mașini-unelte moderne, iar calificarea mecanizatorilor a crescut mult.

De la 15 noiembrie 1957, cînd au început efectiv lucrările de reparații, pînă în prezent, se putea realiza cel puțin un procent de 30 la sută din planul general de reparații. Comunicările din teren arată însă că în cele mai multe din regiuni pregătirea utilajului din S.M.T.-uri este rămasă în urmă. Dacă în unele regiuni cum sînt Stalin, Timișoara și Autonomă Maghiară s-au obținut unele succese de seamă (pînă la data de mai sus tractoarele reparîndu-se respectiv în procent de 30,79 la sută, 26,36 la sută și 25,72 la sută), sînt unele regiuni unde pînă zilele trecute nu s-au obținut decît procente neînsemnate. Astfel, în regiunea Suceava tractoarele au fost reparate abia în procent de 5,2 la sută, plugurile în procent de 15,4 la sută, iar semănătorile numai în procent de 19,4 la sută; în S.M.T.-urile din regiunea București, tractoarele n-au fost reparate decît în procent de 7,11 la sută, iar cele din regiunea Cluj numai în procent de 8,5 la sută.

Sînt chiar unele S.M.T.-uri ca, de pildă: Eliza Stoienești, Balaciu, Frăsinet, Hagiești și Ciorogîrla, regiunea București, — Coțușca, regiunea Suceava, Comișani, regiunea București, Hîrșova, Remus Opreanu și Topologu, regiunea Constanța, unde pînă în prezent nu a fost reparat nici măcar un singur tractor.

Conducerile S.M.T.-urilor au datoria să ia de îndată măsuri tehnico-organizatorice ca ritmul reparațiilor să fie intensificat. Stațiunile rămase în urmă cu pregătirea utilajului pot să ia exemplu din munca mecanizatorilor de la S.M.T. Turnișor, regiunea Stalin, care de pe acum au anunțat Ministerului Agriculturii și Silviculturii că au terminat reparația utilajului agricol, sau din buna organizare a lucrărilor de reparații de la S.M.T. Drăgășani, regiunea Pitești, unde planul reparațiilor a fost realizat în procent de 91 la sută.

Totodată, Direcția Generală pentru Aprovizionare și Desfacere trebuie să ia măsurile ce se impun, ca la bazele și depozitele de aprovizionare din țară să se găsească unele piese de schimb importante cum sînt: garnituri chiulasă, steluțe KDP, tamburi comandați, garnituri Siemering și altele, a căror lipsă frînează în prezent buna desfășurare a lucrărilor.

ION DRINCU

Pe unde creșteau ciulinii

Pe locurile acestea, cu opt ani în urmă, creșteau ciulinii și mărăcinii. La începutul activității S.M.T.-...i Sărulești, raionul Brănești s-au construit aci două clădiri modeste: una care adăpostea birourile, iar alta ... o remiză și atelierul mecanic. In ultimii ani însă înfățișarea stațiunii s-a schimbat complet. Au fost con...uite 12 apartamente pentru muncitorii familiști (așa cum se vede în prima fotografie), două pavilioane cu ...e un etaj în care s-au amenajat dormitoare pentru 100 de tractoriști (fotografia a 2-a și a 3-a), un mare ...elier mecanic prevăzut cu instalații de calorifer (fotografia a 4-a), cantină, bae, turn de apă, uzină electrică, ...nize etc. Ieri aci creșteau ciulinii; azi, ca într-un mic orășel, forfotesc mecanizatorii unui S.M.T. fruntaș.

(Foto ION DRINCU)

Lucrat în comun, pămîntul devine mai roditor

Raionul Săveni a terminat cooperativizarea...

Raionul Săveni are unități cooperatiste puternice. Exemple? Cîte vrei. Iată doar unul. In raion gospodăria colectivă din satul Sîrbi e o unitate de mijloc. Cît privește fondul de bază are înainte tot atîtea gospodării cîte are și-n urmă. Cît privește veniturile, situația e aceeași. Spunînd că-i o unitate de mijloc nu trebuie înțeles că asigură membrilor ei venituri mici. Dimpotrivă, ca să vă convingeți, iată ce a dat gospodăria la o zi-muncă: 7,100 kg grîu, 6,300 kg porumb, 1,5 kg orz, 2 kg floarea-soarelui, 3,6 kg zarzavaturi, 0,200 kg brînză, 0,162 kg zahăr, furaje, lînă etc. Colectivistul Gheorghe Irimia a efectuat împreună cu familia sa 374 de zile-muncă. Inmulțiți numărul acesta cu ce s-a dat la o zi-muncă și o să vedeți că veniturile lui nu sînt de loc mici. Alți membri ai gospodăriei au venituri și mai mari.

Recoltele dar mai ales veniturile colectiviștilor și întovărășiților au avut un puternic ecou în rîndurile țăranilor muncitori din raion. Dovada? Completa cooperativizare a raionului terminată în aceste zile.

...și raionul Arad

Din raionul meu natal — Aradul — mi-a sosit vestea unui eveniment îmbucurător: locuitorii satelor și comunelor au intrat cu toții în sectorul cooperatist al agriculturii.

Vestea m-a bucurat, fără ca cele auzite să mă mire peste măsură. Comunele din jurul vechii cetăți a Orodului au fost și în trecut bine cunoscute pentru producțiile agricole pe care le obțineau. Tinerele gospodării colective și întovărășiri agricole au depășit însă tot ce se realiza în trecut. Gospodăriile colective din Vinga, Sag, Cruceni, Mailat, Curtici, întovărășirile fruntașe din Micălaca, Sofronea, Dorobanți etc. au obținut în anul trecut recolte deosebit de bogate la grîu, porumb, sfecla de zahăr; ele întrec cu sute de kg la hectar pe cele realizate în sectorul individual. Astăzi, colectivele din Vinga, Șag, etc. sînt multimilionare, altele ca cele din Siria, Cruceni, Frumușeni și au procurat sute de animale de producție, au construit grajduri încăpătoare. Veniturile colectiviștilor harnici din comunele raionului depășesc de 2—3 ori cîștigurile celor mai sîrguincioși țărani cu gospodării individuale puternice. Care gospodar din Curtici, bunăoară, ar fi realizat vreodată veniturile colectivistului Eremia Palcu care drept răsplată pentru munca din anul trecut a primit 4.692 kg grîu, 6.672 kg porumb, 100 kg de zahăr și aproape 17.000 lei!

In felul acesta faptele au convins pe țăranii muncitori de pe meleagurile arădene să pășească pe calea cea nouă. Zilele trecute, raionul Arad a terminat cooperativizarea: 18.669 de familii de țărani muncitori romîni, maghiari, germani, bulgari și de alte naționalități cu 70.865 de hectare sînt astăzi membri ai celor 32 de gospodării agricole colective și 74 de întovărășiri agricole înființate în raion.

GH. ADAM

Au venit muncitorii de la oraș

Duminica trecută a însemnat o zi deosebită în viața gospodăriei colective din Richiș. Au sosit oaspeți, muncitori de la întreprinderea „8 Mai" din Mediaș. Comunistul Ristea Jivan — muncitor fruntaș — are aci printre colectiviști mulți prieteni. El a luat parte cu ani în urmă, la inaugurarea gospodăriei. I-a urmărit pas cu pas activitatea, succesele, s-a bucurat de ele. Acum, în fiecare iarnă, cînd omul gospodar își pregătește uneltele pentru noul an agricol, echipe voluntare de muncitori de la întreprinderea „8 Mai" sosesc aci să ajute colectiviștilor la reparații. Și în acest an au venit. Și, ca de fiecare dată, în fruntea lor se află tot comunistul Ristea Jivan. Alături de el, Ion Ciocan, Gheorghe Sabău și alții.

Se muncește cu inimă și treaba are spor. Spre seară, cînd repararea uneltelor s-a terminat, contabilul gospodăriei, ajutat de șeful atelierului de fierărie, face o mică socoteală: gospodăria a economisit o însemnată sumă de bani: 3.500 lei. Colectiviștii mulțumesc din toată inima celor care i-au ajutat.

In aceeași zi, alte echipe voluntare de muncitori de la întreprinderea „8 Mai" din Mediaș au plecat în gospodăria colectivă Jidvei și în alte unități cooperatiste pentru a da ajutor la repararea uneltelor.

VLAD IONESCU
corespondent

DIN PLANUL TEMATIC pe anul 1958 al Editurii Agro-Silvice de Stat

1.476 DE TITLURI, peste 15 milioane exemplare tiraj — cifră în care sînt cuprinse lucrări originale și traduceri din toate domeniile — un procent de 35 la sută din tipărituri în limbile naționalităților conlocuitoare — maghiară, germană, sîrbă. Datele acestea reprezintă — foarte rezumativ de altminteri — bilanțul celor 4 ani de activitate (1953—1957) ai Editurii Agro-Silvice de Stat.

Să lăsăm deoparte însă cifrele oglindind activitatea de pînă acum, știut fiind că bilanțul se face îndeobște la sfîrșitul anului de muncă. La început de an nou se cuvine mai curînd să vorbim despre viitoarea activitate editorială, despre noutățile ce vor apare treptat în vitrinele librăriilor, despre toți acești prieteni și sfătuitori ce vor ajunge în curînd pînă în cele mai depărtate colțuri ale țării. Să răsfoim deci planul tematic pe anul 1958 al editurii și să desprindem din cele peste 200 titluri programate pe cele mai importante.

În primul rînd, trebuie semnalat un eveniment deosebit : apariția pentru prima oară în țara noastră a unui tratat de agrotehnică. Cele două volume „Agrotehnica" de acad. prof. Ionescu-Sișești, — cuprinzînd peste 2.000 de pagini — vor fi de un neprețuit ajutor în munca inginerilor, tehnicienilor, a tuturor specialiștilor ce lucrează pe tărîmul agriculturii.

O altă lucrare așteptată cu mult interes de inginerii agronomi este „Manualul inginerului agronom", volumele I și II (reeditate).

Naturaliștii vor avea la dispoziție lucrarea „Mica flora în R.P.R." de prof. I. Prodan și Al. Buia, într-un tiraj de 20 000 exemplare, precum și volumul „Botanica" de prof. Al. Buia. Va apare de asemenea volumul II din „Fitotehnia" de un colectiv în frunte cu prof. dr. N. Zamfirescu, rectorul Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București.

Un „Curs de [illegible]" de prof. Gherasim Constantinescu, „Entomologie agricolă" de Gh. Arion și I. Teodoru, un „Dicționar tehnic agricol" și lucrarea „Topometria generală" alcătuită de un colectiv în frunte cu prof. I. Zahan, iată cîteva din titlurile ce vor mai apare în cadrul redacției agrotehnice.

Redacția zooveterinară va preda în scurt timp tiparului volumul I din „Zootehnia generală" (genetica) de prof. Furtunescu — lucrare ce umple un gol în literatura de specialitate — volumul II din „Atlas de anatomie comparativă" de acad. prof. V. Gheție, precum și „Farmacologia veterinară" de prof. Lieperta etc.

Și aici trebuiesc adăugate o serie de broșuri de popularizare și cărți ce se adresează țărănimii muncitoare ca : „Sfaturi în creșterea porcilor", „Cadavrele ca pericol de împrăștiere a bolilor", „Bolile comune omului și animalelor" etc. În sfîrșit, vor mai apare o „Agendă a tehnicianului zootehnic și sanitar-veterinar comunal", precum și manuale pentru cursurile agrozootehnice.

În domeniul mecanizării și electrificării agriculturii trebuie semnalată în primul rînd apariția în cursul acestui an a lucrării „Tractoare" de Fl. Bărbulescu. Vor mai apare de asemenea lucrările „Aeromotoare și folosirea lor în agricultură" de Gh. Stoicescu, „Aparate și instalații folosite în vinificație" de Slepeanu etc.

Cu o tematică variată se prezintă și redacția „Economia și organizarea întreprinderilor agricole socialiste". Spicuim numai cîteva din numeroasele titluri : „Zonarea producției într-un raion" de Hartia și Gheorghiu, „Din experiența unei gospodării colective din zona cerealieră a Dobrogei" de inginerii Stan și Preoteasa, „Eficiența economică a culturilor furajere" de Anastasiu, „Retribuția suplimentară a muncii în gospodăriile colective", „S.M.T.-Hărman — organizator al producției unităților agricole deservite". De asemenea, vor apare „Însemnări din R. P. Bulgaria" de scriitorul Șerban Nedelcu și „3.000 km prin R. D. Germană" de ing. Eugen Meves.

Numeroase lucrări — originale cît și traduceri din romînă — vor apare de asemenea în limbile maghiară, germană și sîrbă în tiraje de zeci de mii de exemplare.

★

Prin îndeplinirea la timp și în cele mai bune condiții a cuprinzătorului plan de activitate pe anul 1958 al editurii noastre vom aduce o contribuție de seamă la munca de transformare socialistă a agriculturii patriei noastre.

I. FODOR
redactor-șef la Editura Agro-Silvică de Stat

INFORMAȚII

Pentru o și mai bună valorificare a produselor lor, serele din Codlea au deschis în Capitală zilele trecute un mare magazin pe B-dul Bălcescu nr. 7 specializat în desfacerea florilor și plantelor decorative. Magazinul va satisface atît solicitările directe ale cumpărătorilor, cît și comenzile la domiciliu, în provincie sau pentru străinătate.

★

Muzeul Satului din Capitală și-a îmbogățit patrimoniul cu încă cinci noi gospodării aduse din Moldova și Hunedoara.

Aprovizionare bogată

Stofe, pînzeturi, mătăsuri, confecții, tot felul de vase de bucătărie și alte articole de uz casnic găsesc din belșug țăranii muncitori la magazinele cooperative de consum.

În fotografie : țăranii muncitori din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, aprovizionîndu-se de la magazinul cooperativelor.

ÎN CASA LUI ANDREI FĂTULEȚ

Mama Anica Fătuleț era înaltă, uscățivă, cu ochii mereu plînși. O femeie trecută de timpuriu, ca floarea ofilită. Avea o vorbă : „În fiecare casă zace cîte-o durere". Rămăsese văduvă de la primul război mondial. Toată averea casei : o mașină de cusut. Din ce să crești opt copii ? Cel mai mare dintre ei, Andrei, s-a angajat în sat la „Ferma Fischer", porcar. Sora lui, Ema, lucra acasă, la mașina de cusut. Cîștiga mărunțiș. Ema număra 18 primăveri și era frumoasă ca o Cosînzeană. Frumusețea ei ajunsese de legendă și povești despre ea cutreierau plaiurile Țării Bîrsei. Într-o zi a zărit-o boierul Fischer. A plăcut-o, i-a trimis vorbă să vină la conac, la o petrecere. Ea n-a vrut. Știa ce-o așteaptă.

...Toate acestea s-au întîmplat în urmă cu 30 de ani. Satul, îmbrăcat ca și astăzi în vestmînt alb de chiciură și nea, aștepta sosirea noului an. Porniseră prin sat colindătorii. Peste crestele Negoiului, soarele se îneca într-o baie de sînge. La casa Anicăi Fătuleț a sosit o veste tristă. Dispăruseră 3 porci mangalița de la îngrășătorie. Vina cădea pe Andrei care plecase acasă, să petreacă Anul Nou. Trimisese vorbă boierul : „sau vindeți mașina de cusut și plătiți porcii, sau vine Ema să petreacă cu noi revelionul. Or de nu, îl vor ridica jandarmii pe Andrei". Porcarul era de-acum capul familiei. N-a lăsat-o pe Ema să se ducă la fermă. Nici Ema n-a lăsat-o pe maică-sa să vîndă mașina de cusut. În noaptea de Sfîntul Vasile, Ema a fugit de acasă. S-a dus la conac și l-a scăpat pe frate-su dintre baionetele jandarmului. Andrei n-a mai aflat de-atunci nimic de soarta dragei lui surori. Cică fugise în lume, după rușinea pătimită. În Țara Bîrsei amintirea chipului frumos al Emei Fătuleț a stăruit multă vreme.

BALADA LUI CIPRIAN IN CASA DE COLECTIVIST

L-am cunoscut zilele trecute pe Andrei Fătuleț. Cînd i-am trecut pragul, în casa lui cînta o vioară. De pe strunele înfiorate se revărsa pînă departe, în ulița cu copacii închiciurați, melodia tristă a „Baladei" lui Ciprian Porumbescu. Ciudat. Părea de necrezut să auzi într-un sat, în tinda casei unui colectivist, o vioară șoptind minunata poveste a baladei.

— Cîntă fata cea mare. O cheamă Ema, ca pe sora mea. Știe și bucăți mai grele. Vrea să dea la vară examen la școala populară de artă din Orașul Stalin. Vrei să-ți cînte ceva din Beethoven ? m-a întrebat Andrei. Și m-a privit cu mîndrie. Mă gîndeam : acesta-i oare Andrei, porcarul de odinioară ? Aveam în față un om în putere, vesel. N-am cutezat să-l întreb ce școală are. Vorbea ca un orășean. În bucătărie, în cuptorul cel mare, gîște, rațe, se coceau cozonacii cu nucă și cacao.

— N-am știut ce-nseamnă să-ți găsești drum în viață, pînă în martie 1950 ; atunci am întemeiat gospodăria noastră colectivă.

Și pe îndelete, în fața unui păhăruț de vin roșu, Andrei a depănat firul vieții lui. Era colectivist de rînd, în brigada legumicolă. Făcuse împreună cu nevasta 491 zile-muncă.

— Am avut și un fel de necaz săptămîna trecută. S-au împărțit veniturile. Mie îmi reveneau pentru zilele-muncă în afară de 7.500 lei în bani cam 3.000 kg cereale, 6 500 kg furaje, 3.000 kg cartofi și altele. Ce faci cu ele ? Unde le pui ? Că magaziile mi-s încă pline cu bucatele din anul trecut. Pînă la urmă, tov. președinte Gîrceag, om cumsecade, ne-a înțeles. A aprobat să ne păsuiască cu ridicarea bucatelor și să le păstreze în magaziile gospodăriei.

— Așa „necaz" să tot ai mereu, i-am spus eu rîzînd.

S-a adunat, pe măsură ce vorbeam, aproape toată familia Fătuleț în jurul mesei. Doi feciori chipeși, Andrei și Eugen, tractoriști la S.M.T. Hărman. Lucrează în brigada a IV-a chiar pe ogoarele gospodăriei colective. Cum să nu facă lucrări de bună calitate cînd, de pildă, astăzi, la masă, mănîncă și ei din cozonacul făcut din grîul primit de taică-său de la gospodărie ? Altă fată, Lidia, e căsătorită cu Nan Tiberiu, tehnician la o uzină din Orașul Stalin. Și Ema, violonista. A venit și bunica, bătrîna Anica. Și alții, mulți în jurul mesei, și multă veselie, ca de Anul Nou, în casă plină de bucate. Sfîrîiau în tigaie cîrnații.

— Sînt proaspeți. I-am făcut ieri, din cel de al doilea porc pe care l-am tăiat în iarna asta. Mai avem de tăiat doi pînă la vară. O să vezi pe urmă cămară plină cu jamboane și afumături.

Sînt-și fii colectivist ! îmi zisei. Pe măsură ce se scurgeau minutele buna înțelegere și fericirea din casa fostului porcar Andrei îți picurau în suflet o liniște fără de cuprins.

SCRISOARE DE LA PRIETENI DRAGI

În timp ce vorbeam, Fătuleț mi-arătă o scrisoare.

— Vrem ca mîine cel mai tîrziu să le răspundem colhoznicilor și mecanizatorilor din Voronej. Uite ce ne scriu. Și îmi întinse scrisoarea semnată de Nicolai Alexeevici Hudinin, directorul S.M.T.-ului din Zabrodenski, regiunea Voronej, adăugînd : „Ne-a dat-o nouă inginerul agronom al colectivei tov. Schneider s-o traducem. Cumnatul meu știe rusește. Ai aci tălmăcirea.

Colhoznicii și mecanizatorii din Voronej îi felicitau pe colectiviștii din Hărman cu prilejul împlinirii primului deceniu sub soarele Republicii. Îi rugau să le mai scrie despre succesele lor.

„Vă amintiți, dragi tovarăși, — *scrie Nicolai Alexeevici,* — zilele acelea din toamna anului 1950 cînd delegația noastră v-a vizitat colectiva. Era pe atunci o gospodărie tînără, înființată abia de vreo 8 luni. Dar ea a crescut ca pruncul din poveste. Ce departe ne par tuturor acele zile !"

Adevărat ! Și gospodăria crește mereu. Avuția obștească trece de 2 milioane. Recoltele sînt an de an mai mari. Mai cu seamă acum, după ce întovărășiții au văzut că la colectivă s-au scos la grîu 2.047 kg la ha, la sfecla furajeră 30 781 kg la ha etc., noi și noi cereri sosesc zilnic.

— Haidem, ajută-ne, mi-a spus tov. Andrei, să scriem răspunsul tovarășului Nicolai Alexeevici.

Și după ce am plecat din casa colectivistului Andrei Fătuleț m-au întovărășit mult timp sunetele minunatei „Balade" a lui Ciprian Porumbescu.

GHEORGHE JANGOCIU

Activitatea sportivă la sa[te]

UN BILANȚ RODNI[C]

La 30 decembrie 1957 s-au împlinit 10 ani de la proclamarea Republicii noastre Populare; în această perioadă în toate domeniile de activitate, s-au obținut rezultate însemnate, s-a schimbat fața țării noastre dragi.

Pentru a înțelege mai bine evoluția cultural-educativ-sportivă ce a avut loc în acești ani în satele patriei noastre, e bine să arătăm succesele repurtate.

La sate, se poate spune că mișcarea de cultură fizică și sport a pornit de la zero. În momentul de față avem 4.710 colective sportive sătești cu 17.953 secții pe ramuri de sport, unde activează un număr de 424.156 membri sportivi. În acțiunile mari sportive de masă, ca spartachiade, crosuri, campionate de casă etc., participă în mod regulat sute de mii de tineri. De pildă: spartachiada de iarnă a tineretului din anul 1956 a mobilizat în întreceri un număr de 1.750 035 participanți, spartachiada de vară din anul 1957 a mobilizat 1.605 870 participanți, iar în momentul de față, sportivii satelor au început întrecerile pentru a 3-a ediție a spartachiadei de iarnă a tineretului.

Un număr de 191.824 oameni ai muncii de la sate poartă cu mîndrie insigna G.M.A. Azi, satul își trimite sportivii săi în numeroase campionate raionale, orășenești, regionale și republicane. E grăitor faptul că în aceste campionate organizate participă peste 3.000 echipe sportive din mediul sătesc.

La diferite ramuri sportive, specifice satului, s-a ajuns la o creștere calitativă a performanțelor. Astfel, oina — sportul nostru național — a căpătat o largă dezvoltare de masă. Echipa Recolta gospodăria agricolă colectivă Curcani, regiunea București, a devenit campioană a R.P.R. pe anul 1957. La trîntă, disciplină reconsiderată în anii democrației populare, majoritatea titlurilor de campioni ai spartachiadei sînt deținute de sportivii satelor.

Călăria a luat o dezvoltare mare atît sub aspectul de masă cît și cel de performanță. În tradiție au intrat numeroasele concursuri populare de călărie organizate de regiunile Craiova, Autonomă Maghiară, Ploești, București etc.

Sprijinul Sindicatului Muncitor[ilor] din Agricultură și Silvicultură [...] asociației Recolta s-a resimțit în [...] decursul activității. Datorită aces[tui] sprijin moral și material, în medi[ul] sătesc au apărut echipe campioa[ne] și campioni republicani. De pildă, [în] anul 1957 avem un număr de [...] campioni R.P.R. și 26 titluri la u[r]mătoarele discipline: hochei pe ghi[a]ță, patinaj viteză și artistic, sc[...] haltere, atletism, canotaj, oină, călă[ria] și tir.

Anul trecut, sportivii din sect[orul] agricol și silvic al patriei noas[tre] au participat la cea de-a III-a [edi]ție a Jocurilor Sportive Intern[ațio]nale sătești ce s-au desfășurat î[n] R. P. Polonă unde au obținut: 1 me[da]lie aur, 20 medalii de argint, 13 [me]dalii de bronz.

Cine și-ar fi putut închipui că [în] anii regimului burghezo-moșieresc [ti]neretul sătesc să reprezinte cul[orile] patriei noastre în numeroase î[ntîl]niri internaționale ? Acest lucru [im]posibil în trecut, a devenit ast[ăzi] realitate, tocmai datorită sprij[inului] acordat de partid și guvern.

Cu toate aceste realizări pe [tărîmul] de cultură fizică și sport, în [secto]rul agricol și silvic au mai [...] multe de făcut. Datorită dez[voltării] apreciabile a sportului în mediu[l să]tesc, forma de conducere a [activi]tății sportive nu mai cores[punde]. Practica din ultimii ani a d[...] că existența mai multor asociați[i] [con]stituie o frînă în atragerea m[aselor] largi la activitatea de cultură și sport (deci și la sate).

Partidul și guvernul, analizînd [a]ceastă situație, au dat o nouă hotăr[îre] cu privire la reorganizarea mișcă[rii] de cultură fizică și sport din R.P.R. unde se prevăd în mod deosebit sar[cini] privind dezvoltarea activităț[ii] de la sate.

Pînă în prezent, majoritatea mem[brilor] fostelor colective sportive să[tești] și-au completat adeziunea [...] trînd în U.C.F.S. și iau parte a[cti]vă la alegerea noilor organe de c[on]ducere.

Acest lucru va face ca în următo[rii] ani, sportul la sate să ajungă la [un] stadiu de înflorire și mai mare.

VASILE GRIGORE
membru în Biroul comitetulu[i] de organizare a U.C.F.S. din R.P.R.

Întîmplări din Bucecea, raionul Botoșan[i]

Vă înștiințăm că...

...gospodarii din Bucecea au denumit depozitul local de cherestea al U.R.C.C.-ului „Împărăția lui Eremia". Aceasta pentru că de fiecare dată cînd se duc la acest depozit să cumpere cherestea sau țiglă, responsabilul depozitului Vasile Eremia (fost negustor) îi jecmănește pe cumpărători. Anume : la cherestea dă veșnic lipsă la cubaj, iar țigla o vinde pe sprînceană și la prețul care vrea el. Și ceva și mai și. La procurarea cherestelei sau a țiglei au întîietatea acei cetățeni care fac legămînt cu Eremia să-i slugărească la diferite treburi pe acasă sau să îi lucreze ceva pămînt.

(Sfat : Pentru că obrazul lui Eremia e mai gros decît cheresteaua pe care o vinde trebuie subțiat).

...pădurarului Vasile Gheorghiu, bucecenii i-au pus numele de „marele sperțar". Vă veți întreba de ce ? Pentru că „fură ca în codru" lemne din pădurea statului și apoi le vinde la speculă. Acest pădurar „sperțar" mai are un obicei : la nunțile la care este invitat, dă drept cadou mirilor, grămezi de lemne parcă ar da din avutul lui. Ba mai dă lemne și acelora care-l cinstesc cu cîte o butelcă de vinișor sau țuiculiță.

(Sfat : Sperțarului Gheorghiu să i se taie craca de sub picioare).

...bucecenii duc veșnic dorul droidiei de bere care nu-i de găsit pe nici o vreme la cooperativa lor. Ei spun că aceasta se întîmplă datorită „măsluitorilor" de la cooperativă care au mîini „dibace" și fac dispărută drojdia.

(Sfat : Celor ce au mîini lungi și umblă cu „măsluiala" să li se mai „reteze" degetele).

...la moara „1 Mai" se fac multe matrapaslîcuri. Întîi : cantaragiul Miluță Poienaru dă făină lipsă la cîntar. Tot el ia cîte 100 lei de la cetățeni pentru a le face rînd [la] măcinat. Sperțari c[a] alde Poienaru tot s[ub] pretextul de a fa[ce] rînd, mai sînt [...] Ilie Neamțu, Pet[ru] Ursu și alții. [...] se mai găsesc speculanți ca Ghi[...] Rusu și Ioan Păr[...] cută care vin la „M[oa]ra cu noroc" — cu[m] zic bucecenii — [cu] sacii goi și pleacă [cu] ei plini cu făină [pe] care o duc la tîrguril[e] din Botoșani, Suceav[a] sau Rădăuți unde [o] vînd la preț de speculă.

(Sfat : Făinarii [și] tărîțarii să fie... măt[u]rați din această moară odată cu gozurile).

P. S. Organele în drept, cum sînt Uniunea raională a cooperativelor de consum, Ocolul silvic, sfatul popular etc. sînt rugate să țină seamă de sfaturile noastre și să ia măsurile cuvenite. Bucecenii le-ar fi recunoscători.

GH. BACIU
după o corespondență de TUDOR BUCECEANU.

CELARIENII trăiesc o viață nouă

Din Caracal spre Celaru am plecat cu autobuzul. Huruitul monoton al motorului era aproape singurul zgomot care se mai auzea pe șoseaua șerpuită.

Fîșiile de pămînt acoperite de lințoliul alb al zăpezii se perindau cu nemiluita pe dinaintea ochilor. După un ceas și jumătate de drum, am ajuns la Celaru. Comuna aceasta, văzută cu 10 ani în urmă, îmi pare acum de nerecunoscut. În locul caselor pipernicite și acoperite cu paie, au răsărit case noi, de cărămidă și acoperite cu țiglă. Ai impresia că locuitorii s-au luat la întrecere în această privință. În fruntea lor sînt colectiviștii Pîrvulescu Petre, Marin Buzatu, Akim Dumitru, Paul Voicu și mulți alții, care — datorită veniturilor realizate în gospodăria colectivă și-au ridicat case frumoase și încăpătoare.

În muchea dealului se înalță clădirea nou-nouță a căminului cultural ridicată prin muncă voluntară de țăranii muncitori din sat. În jurul ei școala și biblioteca, iar ceva mai jos — pe stînga, sediul gospodăriei colective „Victoria".

De la țăranii muncitori pe care i-am întîlnit și cu care am stat de vorbă am aflat că majoritatea locuitorilor au îndrăgit cărțile care sosesc la biblioteca căminului cultural. Se vede treaba că celarienii au prins de-a binelea gustul cititului. Pe cînd copiii deslegă tainele buchiilor, cei vîrstnici vor să afle cum pot smulge pămîntului mai mult rod. În acest scop, ei participă cu regularitate la cercul agrotehnic a cărui activitate se dovedește a fi rodnică. Nu mai puțin rodnică este și activitatea cercurilor de artă populară și cercul științific ce sînt organizate în cadrul căminului cultural. Un aport considerabil în conducerea acestor cercuri îl aduc învățătorii Marin Florea, Iordache Ilie, Iordache Ioana și alții.

La cooperativă am găsit foarte mulți oameni. La început îmi părea neobișnuită această „adunare". Am aflat apoi că sosise „marfă nouă". Acum oamenii nu mai sînt nevoiți să facă zeci de kilometri pînă la Caracal pentru a-și cumpăra cele necesare.

— Încă de acum doi ani s-a deschis în centrul comunei noastre un magazin universal în care se găsesc toate cele necesare locuitorilor — a ținut să mă informeze tov. Goanță Marin, președintele cooperativei, cu care intrasem în vorbă pe îndelete.

...Cînd a început să se întunece, mi-am îndreptat pașii spre căminul cultural. Încăperea, frumos pavoazată, era arhiplină. De la copil de grădiniță și pînă la cei trecuți de pragul celor 70 de toamne, nu lipsea aproape nici unul în acea seară, de la cămin. Vorbitorul — un băiețandru să tot fi avut 25 de ani — vorbea despre apărarea păcii. Celarienii, descătușați din lanțurile robiei și dornici de a trăi fericiți și în liniște, iubesc pacea. Ei își dau seama că numai astfel vor putea să-și vadă realizate visele și planurile de viitor.

După conferință, artiștii amatori din Celaru (care s-au deplasat și pe scenele comunelor Amărăștii de Sus, Redea, Dioști și altele) prezentau — nu știu pentru a cita oară — un bogat și frumos program artistic.

...În tot timpul programului, moș Trică Buzatu a stat nemișcat. O rază de lumină îi mîngîia tîmplele argintii. Cei 73 de ani peste care a trecut au brăzdat cute adînci pe fața sa. Intrînd în vorbă cu mine, el începu să-mi vorbească despre tinerețea lui cînd oamenii o duceau amarnic sub exploatarea moșierilor și chiaburilor. Moș Trică mi-a vorbit și despre Iancu — un tînăr întovărășit care pînă mai ieri slugărea pe la bogătanii comunei iar azi e deputat în Marea Adunare Națională. Mi-a vorbit apoi despre cei cinci copii pe care-i are, despre nepoți și cu vorbe șoptite, parcă mai mult pentru el, a încheiat :

— Se schimbă mereu în bine viața noastră, dragul moșului. Iar viața celor de azi a început altfel decît a mea. Vă bucurați de zile tot mai frumoase. Ferice de voi!

CAROL BORA
corespondent

Primele contracte pe anul 1958

În urma muncii desfășurate de către achizitorul raional Teodor Cozma de la Oficiul ORACA-Aiud, și cu sprijinul organelor comunale numeroși țărani muncitori din comuna Ponor, crescători de animale au încheiat încă de pe acum contracte pentru livrarea de bovine în cursul anului 1958.

Printre țăranii muncitori care s-au angajat să livreze animale bine îngrășate cu un spor cît mai mare sînt Lazăr Maria, Bîrluț Remus, Goșescu Aurel, Blagu Teodor și alții. Contractanților li s-au dat avansuri în bani pentru satisfacerea nevoilor gospodărești.

IOSIF BARB
corespondent

La Mercurea Sebeșului

Prin anul 1951 și în comuna Mercurea, raionul Sebeș, au început să dudue tractoarele. La început, în ograda noului S.M.T. de aci erau numai 20 de tractoare I.A.R. și 10 batoze. Atelier mecanic lipsea. Oamenii erau încă neîncrezători în mașini.

Colectiviștii din Mercurea însă, care mai lucrează cu tractoarele de la S.M.T.-Turnișor, au făcut dovada recoltelor bogate ce se pot dobîndi folosind mașinile S.M.T.-ului.

Cu timpul, stațiunea a fost înzestrată cu tractoare K. D. și alte mașini agricole. Azi, ea are 53 de tractoare, 30 batoze, 10 combine, 15 semănători, 10 secerători-legători etc.

Țăranii muncitori au început ei înșiși să ceară stațiunii a-și lucra pămîntul cu mașinile. Recoltele bogate dobîndite în unitățile agricole cooperatiste i-au convins pe tot mai mulți individuali să pășească pe drumul cel nou.

Au crescut aci și tractoriști pricepuți — ieri foste slugi la chiaburi. Mecanizatori ca Simion Mihăilescu, Mihai Roth, Andrei Chișbac și alții sînt mîndria stațiunii și ai multora din cele 40 de unități agricole cooperatiste deservite.

Cu [illegible] mîndrie tov. ing. A. Nistor, directorul S.M.T.-ului Mercurea, spune acum :

— Am învins multe greutăți, dar am cucerit stima și încrederea țăranilor muncitori. E cel mai bun certificat de muncă pe care îl puteam dobîndi în acești ani.

GH. TAUTA
corespondent

Sesiunea festivă a cercurilor științifice studențești din institutele agronomice

La Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași au avut loc de curînd lucrările sesiunii festive a cercurilor științifice studențești din toate institutele agronomice din țară. Cuvîntul de deschidere a sesiunii a fost rostit de conf. univ. Gheorghe Timariu, prorectorul Institutului agronomic din Iași. Au fost prezentate 15 referate care au oglindit dezvoltarea agriculturii în R.P.R. în anii puterii populare, a viticulturii și creșterii animalelor în condițiile transformării socialiste a agriculturii în țara noastră.

Participanții la sesiune au vizitat instituțiile culturale și monumentele din orașul Iași.

SFATUL MEDICULUI

GRIPA

O boală care bîntuie mult în acest anotimp este gripa. Începe cu moleșeală, dureri de cap, ochi și mușchi. Bolnavul are fierbințeli mari, de 39—40 grade, care durează cîteva zile. Tusea și strănutul însoțesc temperatura, iar ochii lăcrămează. La aceste simptome, medicul trebuie chemat numaidecît.

La gripă pericolul cel mare îl prezintă complicațiile. Cea mai des întîlnită complicație este aceea a plămînului. Această boală (pneumonia), urmare a gripei, atinge mai ales copiii și bătrînii. La sugari ca și la oamenii foarte în vîrstă, pneumonia **POATE FI MORTALĂ**.

În afară de aceste complicații gripa mai poate avea și alte urmări, ca de pildă, sinuzitele și otitele (localizarea microbului la ureche). Chiar după vindecare, bolnavul rămîne foarte slăbit, stare ce poate dura mai multe săptămîni. Organismul astfel slăbit poate fi ușor afectat de alte boli — reumatism, tuberculoză, etc.

Marele număr de îmbolnăviri de gripă se datorește nerespectării regulilor de igienă. Gripa este o boală provocată de un „virus" care în tot timpul bolii se află în salivă și în mucozitățile din nasul bolnavului. Prin strănut, tuse, scuipat, acest virus trece de la omul bolnav la cel sănătos, îmbolnăvindu-l. De aceea trebuie întotdeauna să punem batista la gură atunci cînd strănutăm sau tușim. Cînd stăm de vorbă cu cei bolnavi, nu trebuie să ne apropiem de ei mai mult de un metru-doi. Sugarii ale căror mame sînt bolnave nu vor fi alăptați decît după ce mama și-a legat nasul și gura cu o batistă sau un ștergar și și-a spălat bine mîinile. De asemenea, peste haine se va pune un ștergar curat. Copiii de vîrstă școlară sau preșcolară nu vor mai fi trimiși la școli sau grădinițe chiar de la primele semne ale bolii, nemaifiind lăsați nici să se mai joace cu alți copii.

Orice vîrstă ar avea bolnavul de gripă, el trebuie izolat de ceilalți, mai ales de copii și bătrîni. Gripa putînd adesea să bîntuie sub formă de epidemii datorită tocmai nerespectării acestor reguli de igienă, trebuie chemat imediat medicul. În felul acesta, bolnavul este pus, datorită tratamentului aplicat de medic, la adăpost de urmările pomenite mai sus.

Pînă la sosirea medicului, bolnavul trebuie să stea la pat într-o cameră încălzită, din care nu va ieși. I se vor pune picături de oleu gomenolat în nas, cîte 5—6 picături în fiecare nară, stînd culcat cu capul bine răsturnat pe spate. Se va face gargară cu ceai de mușețel strecurat. Peste zi se pot lua 2—3 pastile de pyramidon 0,30 gr. Seara va lua o aspirină și un ceai de tei fierbinte. Cît timp bolnavul are fierbințeli, nu va mînca prea greu și nu va bea alcool.

După ce gripa a trecut, se recomandă fierberea așternutului și ștergerea cu alcool a obiectelor folosite de bolnav. Celui care a fost bolnav de gripă, i se va da după trecerea bolii, o alimentație bogată în vitamine (vitamina C) și eventual tonice, ca sirop tonic ș. a.

Dr. A. FLORU
MIRCEA PAUNESCU

SUGESTII pentru plan

Multe gospodării colective de pe cursul inferior al Mureșului au terenuri mlăștinoase ce nu pot fi deocamdată desecate. De aceea, gospodăriile au hotărît să le planteze cu răchită, din care vor împleti scaune, coșuri etc.

Și în alte părți ale țării sînt gospodării care au terenuri mlăștinoase. Este bine ca în planurile de producție să se prevadă folosirea acestui teren. Dacă nu poate fi amenajat pentru cultura orezului, legumelor etc., colectiviștii îl pot folosi în felul arătat mai înainte.

● Cooperativa agricolă de producție din Vrani, raionul Oravița, e o unitate tînără.

Chibzuința nu lipsește membrilor săi. De aceea considerăm necesar să le reamintim că numărul de 103 oi cîte au e mult prea mic. Revin mai puțin de 8 oi la hectarul de pășune. Dat fiind posibilitățile cooperativei, numărul oilor de rasă poate crește cu cel puțin 150 de capete, încă în anul acesta.

● Aproape 40 de perechi de boi de muncă întrețin colectiviștii din Agriș, raionul Satu Mare.

Consumînd mari cantități de furaje îndeosebi de concentrate, animalele de muncă îngreunează creșterea a mai multor animale de producție. Colectiviștii sînt convinși de aceasta. Dar singuri nu pot rezolva mare lucru. S.M.T.-ul Mărtinești este cel care îi poate ajuta executînd mecanic un volum de lucrări mai mare decît pînă acum.

Deci — mai puține animale de muncă, prin creșterea gradului de mecanizare a muncilor.

Un nume scump

Printre conducătorii uneia din numeroasele răscoale țărănești care au băgat în sperieți nobilimea ardeleană a fost și clăcașul Tribun Todoran. El a murit în lupta pe locul unde se află acum comuna Lopadea Nouă din raionul Aiud. În amintirea eroului căzut în lupta pentru pămînt și libertate, cei 65 de țărani muncitori din comună care și-au unit pămînturile de curînd au dat întovărășirii lor numele lui Tribun Todoran. Este un nume scump. Un nume care obligă. Și într-adevăr noii întovărășiți nu precupețesc nici un efort pentru a face din întovărășirea lor o unitate cooperatistă puternică.

IOSIF BARB
corespondent

A terminat COOPERATIVIZAREA

Cele 1700 kg de grîu și 3200 kg de porumb obținute în medie la hectar de gospodăria colectivă „Drumul socialismului" nu i-au lăsat indiferenți pe țăranii muncitori din comuna Archita. Dornici de a spori producția agricolă s-au înscris în unitățile cooperatiste. De curînd în comună a mai luat ființă o întovărășire compusă din 47 de familii cu 260,05 ha de teren agricol. Fiind inaugurată în pragul celei de a X-a aniversări a Republicii, întovărășirea a primit numele de „30 Decembrie". O dată cu înființarea întovărășirii comuna Archita din raionul Sighișoara a terminat cooperativizarea.

M. LAZAR
corespondent

In dezvoltarea gospodăriilor colective

Investițiile — problema de bază

Gospodăriei colective îi este caracteristică reproducția lărgită. Aceasta înseamnă că fiecare ciclu de producție, fiecare an agricol, se desfășoară la un nivel superior celui precedent. Continua sporire a volumului producției colective n-ar putea avea loc fără o creștere corespunzătoare a cantității de mijloace de producție De aici, necesitatea ca o parte din venitul gospodăriilor colective să fie cheltuită în scop productiv.

Investițiile constituie un important capitol al cheltuielilor de producție. De ce așa?

Fără adăposturi bune și animale de producție de rasă nu se poate dezvolta sectorul zootehnic, iar fără magazii încăpătoare și solide nu poate fi asigurată conservarea produselor vegetale. Investițiile contribuie în mod direct la mărirea fondului de bază, deci a avutului obștesc și indirect la sporirea veniturilor personale ale colectiviștilor. In planul anual de producție, investițiile constituie un capitol aparte, unde sînt arătate amănunțit toate materialele și forța de muncă necesare construcțiilor, precum și toate celelalte mijloace de bază ce se vor cumpăra. Pentru realizarea investițiilor statul vine în ajutorul gospodăriilor colective acordîndu-le credite pe termen lung care se rambursează în rate anuale. Paralel cu împrumuturile primite de la stat, unitățile cooperatiste trebuie să aloce pentru investiții sume importante din veniturile proprii Fondurile bănești sînt elementul principal al investiției, dar ele nu sînt totul. In ceea ce privește construcțiile, este important și felul în care se organizează procurarea materialului și asigurarea forței de muncă necesare. Pentru exemplificare, iată cum și-a realizat investițiile gospodăria colectivă din Săpunari, raionul Lehliu:

La înființare, în anul 1952, gospodăria avea următoarele: un mic grajd de paiantă pentru animalele de muncă, un șopron, un coteț vechi și cîteva atelaje. Dată fiind această situație, în primul plan anual de producție conducerea gospodăriei a prevăzut mai întîi construcții noi. pentru aceasta în plan s-au specificat fiecare fel de material și sursele din care se procură. Cu alte cuvinte, s-a arătat precis ce anume se cumpără din afară și ce se lucrează în cadrul gospodăriei, cantitățile și costul lor. De asemenea, s-a planificat și forța de muncă necesară construcțiilor, cîți oameni se vor angaja din afara gospodăriei și cîte zile-muncă vor presta colectiviștii. La realizarea planului s-a trecut imediat. Indată ce terenul pe care urmau să fie amplasate noile construcții a fost ales, colectiviștii au început lucrul. In 1953 au construit o magazie cu o capacitate de 50 de vagoane. Deși era primul an de muncă în comun, gospodăria a alocat din venituri proprii 20.000 de lei pentru construirea magaziei. Restul de 32.444 lei au fost împrumutați. In anul următor, gospodăria a construit din materiale locale un saivan pentru 500 de oi și un pătul cu o capacitate de 20 de vagoane. Mai tîrziu cu un an, colectiviștii au zidit camere pentru adăpostirea unui motor cu explozie, a cazanului de țuică etc.

După cum se vede, în afară de construirea saivanului și cumpărarea unui număr de oi, gospodăria n-a mai făcut și alte investiții pentru creșterea animalelor. De aici reiese că în primii trei ani sectorul zootehnic a fost slab dezvoltat. Investițiile au fost îndreptate în special spre producția cerealieră. Neînsemnate au fost și acumulările la fondul de bază din plantații.

Abia în 1956 gospodăria a început construirea unui grajd pentru bovine. Construcția a început nu atît din dorința de a dezvolta creșterea animalelor de producție cît din nevoia de a adăposti animalele de muncă aduse de noii înscriși. Grajdul cu o capacitate de 80 de capete a fost terminat și dat în folosință anul trecut. In 1956, gospodăria a mai construit și un coteț pentru 1000 păsări căruia i s-au făcut și padocurile respective împrejmuite cu plasă de sîrmă. In sfîrșit, la investițiile destinate dezvoltării sectorului zootehnic se mai pot enumera cheltuielile făcute pentru procurarea a 10 vaci de lapte, a unui incubator și a 15 familii de albine. Cumpărarea unui autocamion este o altă investiție importantă

Intrucît în totalul investițiilor partea cea mai mare revine construcțiilor, mă voi opri asupra unor probleme legate de aprovizionarea cu materiale. Sfatul popular și organele agricole raionale nu s-au ocupat decît în mică măsură de asigurarea materialelor necesare construcțiilor. Neprimind repartiții pentru material lemnos în cantități suficiente, gospodăria a fost nevoită să și-l procure singură, din afara raionului și a regiunii București, cheltuind în acest scop bani mulți.

Deplasările diferiților delegați ai gospodăriei și transportul materialului de la distanțe atît de mari au contribuit însă la scumpirea construcțiilor, fapt ce va influența prețul de cost al produselor animale și rentabilitatea sectorului zootehnic. Greutățile provocate de procurarea materialului au avut, trebuie spus, și o influență pozitivă. In gospodărie s-a născut tendința de a economisi materialul lemnos și de a folosi mai bine posibilitățile locale. De acum încolo, construcțiile se vor ridica numai cu cărămidă fabricată în gospodărie. De altfel, folosirea cărămizii de fabricație proprie a și început.

Din cele relatate se poate vedea că volumul investițiilor în ultimii ani este destul de însemnat. Numai anul trecut pentru investiții s-au alocat 163.173 lei. Aproape 50 la sută din acești bani provin din veniturile colectivei, restul fiind împrumutați. La circa 400.000 de lei se ridică valoarea construcțiilor ridicate în cei cinci ani de existență a gospodăriei. Dacă avem în vedere că gospodăria nu-i o unitate prea mare iar sectorul zootehnic abia acum la dezvoltare, ne dăm seama că vrednicii colectiviști din Săpunari au destinat sporirii avuției obștești o parte însemnată a producției vegetale.

Ridicînd numeroase construcții destinate producției, gospodăria colectivă din Săpunari și-a mărit considerabil avuția obștească și poate astăzi să treacă la o dezvoltare multilaterală. In scurtă vreme, creșterea animalelor, neglijată pînă acum, va deveni, alături de cultura cerealelor și a plantelor tehnice, ramura de producție de bază. O mare dezvoltare vor lua creșterea păsărilor, precum și întreprinderile anexe care, de asemenea, își vor aduce contribuția la continua îmbunătățire a traiului colectiviștilor.

V. CRACIUN
de la I.C.A.R.

Am reorganizat brigăzile

Comuna noastră a fost colectivizată în întregime. „Asta-i foarte bine" — veți spune dumneavoastră. „Să vedeți acum ce treabă bună o să faceți". Și noi zicem la fel. Dar mai știm încă ceva. Ca să faci treabă de nădejde, trebuie mai întîi să treci cu bine peste greutățile începutului, și în primul rînd să rezolvi problema organizării. Numai așa poți fi sigur de rezultate bune.

Gospodăria noastră a mai primit membri noi. Dar niciodată n-au avut de rezolvat probleme grele ca acum. Inainte ne veneau 7-8 sau 10 cereri. Treaba era simplă. Ii repartizam pe oameni în echipe, ori alcătuiam cu dînșii o echipă nouă și cu asta, gata. De astă dată însă lucrurile n-au mai fost atît de simple. Am primit deodată 940 de cereri noi. Acum, gîndiți-vă: eram 83 de familii. Ne-am făcut 1.023. Aveam 140 de brațe. Am ajuns aproape la 3.000. Apoi, orice s-ar spune, nu era deloc ușor să ne organizăm.

Am făcut întîi un calcul. Pentru 3.600 de ha de teren arabil se cădea să facem pe puțin 14 brigăzi de cîmp. Am socotit apoi că pentru 50 hectare de grădină legumicolă ne-ar mai fi de trebuință încă două. La orezărie ne-am gîndit că o brigadă poate face față suprafeței de 150 de hectare, cu condiția s-o mai ajute și brigăzile de cîmp în perioadele de vîrf. In fine, am mai socotit că ne-ar mai lipsi încă două brigăzi: una la zootehnie, cealaltă la piscicultură. Vasăzică, trebuiau organizate 19 brigăzi. Inainte avusesem numai trei.

După ce am ajuns la hotărîrea asta, am trecut la practică. Dar credeți că ne-am descurcat cu una cu două? Hai că oamenii i-am fi repartizat ușor. I-am fi luat pe ulițe și pe familii, ca să fie și unire în echipe și mobilizare lesnicioasă, am fi împărțit specialiștii uniform, am mai fi drămuit ici, colo tineretul, femeile și bătrînii, pentru ca forțele brigăzilor să fie cît de cît egale, și cu asta isprăveam. Dar ce te faci de brigadieri? De unde să luăm noi dintr-odată 16 oameni pregătiți, cîți ne lipseau?

Unii membri ai consiliului au propus să amînăm organizarea pînă mai spre primăvară. Că ziceau: „De ce atîta grabă, cînd brigăzile tot n-or să aibă ce lucra în timpul iernii? Grîul l-am însămînțat, cu arăturile stăm binișor — ce ne mai trebuie? Și între timp trimitem oameni la școlarizare". Nu era o socoteală bună. Sînt destule de făcut și iarna: de cărat gunoi la cîmp, de reparat uneltele, căruțele și hamurile, de îngrijit o sumedenie de animale. Că dacă vrei să ai boii buni de muncă la primăvară e musai să-i dai de acum în primirea brigăzilor care vor lucra cu ei. Și-apoi, noi ne-am mai pus în gînd să facem și ceva bănuți cu stuful. Dacă l-am tăia la vreme, am putea să scoatem pe puțin 350.000 lei. Așa că nu i-am ascultat pe cei cu amînările, ci ne-am organizat brigăzile.

Să nu se creadă însă că pe noii brigadieri i-am pus la întîmplare. I-am ales dintre gospodarii cei mai pricepuți în munca cîmpului și mai iubiți de oameni: Cristea Mucea, Radu Pătrînoiu, Ștefan V. Călin și alții. Toți știu carte bună, au experiența muncii în comun din întovărășire și se bucură de popularitate. Unii dintre ei au fost chiar în conducerea întovărășirii: Ștefan V. Călin, Marin Dunose, Robi Tîrîlă. Insfîrșit, ca legumicultori ne-am hotărît să-i punem pe Dumitru Ciurea și Ion I. Grosu. Nu-s nici ei școlarizați, dar au experiență în cultura zarzavaturilor, întrucît și ca particulari s-au ocupat de ea.

Cu vremea, noii brigadieri vor fi trimiși de bună seamă la școală. Pînă atunci însă, vor urma cu toții cursurile agro-zootehnice organizate în gospodăria noastră. Și sperăm că astfel, vor putea răspunde în condiții destul de bune sarcinilor care le revin.

ION CALCAN
președintele gospodăriei colective „Congresul al II-lea al P.M.R." comuna Jirlău, raionul Filimon Sîrbu

Pe drumul cel bun

Pentru muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii de la gospodăria agricolă de stat Secueni-Roman, anul 1957 s-a încheiat cu un bilanț deosebit de îmbucurător: gospodăria lor a realizat un beneficiu de peste 1.000.000 lei, devenind astfel o unitate rentabilă.

PRODUCȚII MARI...

Mărirea producției, depășirea sarcinilor de plan, iată unul dintre obiectivele principale care au stat în permanență în centrul preocupărilor harnicului colectiv de muncă al gospodăriei. Comparînd recoltele planificate cu cele realizate (a se vedea tabelul de mai jos) vom constata că aproape la toate culturile producția medie obținută pe unitatea de suprafață a fost cu mult mai mare decît cea prevăzută în plan.

Cultura	Suprafața ha	Producția planificată kg/ha	Producția realizată kg/ha
Grîu de toamnă	770	1.610	2.671
Orz de toamnă	50	1.900	2.570
Secară de toamnă	20	1.610	2.874
Porumb	409	2.176	4.020
Sfeclă de zahăr	40	18.000	23.148
Cartofi de toamnă	73	11.000	16.900

Recolte mari au fost obținute și la legume, la semințe și seminceri de legume, precum și la fructe. Obținerea unor producții sporite la ha. a dat posibilitate gospodăriei să depășească cu mult sarcinile de livrare a produselor către stat. In total, gospodăria a predat statului peste plan circa 1.500 tone de produse vegetale.

Insemnate succese au fost dobîndite și în ce privește mărirea producției în zootehnie. Astfel, planul de livrări la lapte de vacă și carne era depășit încă de la 1 decembrie 1957, de la fiecare scroafă s-au obținut cîte 8 purcei la o fătare, sporul în greutate planificat la diferite categorii de tineret porcin și taurin a fost realizat și chiar depășit, iar în loc de 45 vieruși de prăsilă s-au obținut 112 etc.

...ȘI IEFTINE

Lucrătorii de la gospodăria agricolă de stat Secueni au pus un accent deosebit nu numai pe obținerea unor producții mari, ci și pe realizarea unui preț de cost cît mai redus. In mare parte, aceste eforturi au fost încununate de succes: prețul de cost al unei tone de grîu a fost redus cu 140 lei, al unei tone de porumb boabe cu 44 lei, al unei tone de floarea-soarelui cu 174 lei. Însemnate reduceri ale prețului de cost au fost înregistrate și în sectorul zootehnic.

CALEA PRINCIPALA

Calea principală care a dus la asigurarea unor producții mari în domeniul culturii plantelor și al creșterii animalelor a fost aplicarea agrotehnicii înaintate și folosirea judicioasă a mașinilor. La gospodăria de stat Secueni s-a aplicat nu una sau alta dintre măsurile agrotehnice, ci întregul complex de reguli în mod diferențiat de la parcelă la parcelă în funcție de condițiile pedo-climatice existente.

Lipsa de spațiu nu ne permite să înșirăm aici toate regulile agrotehnice folosite. Vom aminti doar că în anul 1957 gospodăria a folosit 7.179 tone de îngrășăminte organice și 325,5 tone de îngrășăminte chimice (față de 3.202 tone și respectiv 201,5 tone folosite în anul precedent), precum și 530 doze de îngrășăminte bacteriene.

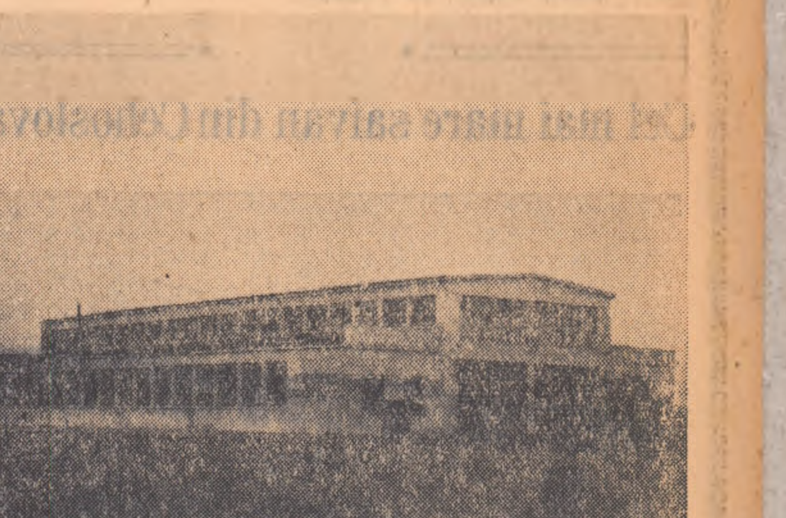
Prin mecanizarea complexă, pe scară largă, a lucrărilor agricole s-au redus în mod substanțial cheltuielile de muncă vie pe unitate de produs, ceea ce a făcut să sporească simțitor productivitatea muncii. Astfel, față de anul 1956, productivitatea muncii pe cap de muncitor a crescut la cultura griului cu 77 la sută, la porumb cu 78 la sută, iar pe întreaga gospodărie cu circa 39 la sută. Trebuie subliniat că acest lucru se datorește în cea mai mare parte aplicării cu succes a sistemului îmbunătățit de salarizare.

Pe lîngă producțiile mari obținute un alt factor care a determinat realizarea unui preț de cost scăzut a fost reducerea cheltuielilor generale și comune. La producția vegetală, de pildă, cheltuielile generale au fost reduse cu circa 200.000 lei. De asemenea, au fost diminuate dobînzile și spezele bancare prin introducerea la timp a cererilor de plată, urmărindu-se cu toată severitatea debitorii întîrziați.

Acestea sînt numai cîteva din căile folosite de acest harnic colectiv de muncă în vederea asigurării rentabilizării gospodăriei. Succesele dobîndite anul trecut trebuie să constituie pentru lucrătorii gospodăriei agricole de stat Secueni-Roman un îndemn de a-și spori și mai mult eforturile în scopul ridicării rentabilității gospodăriei pe o treaptă cît mai înaltă.

N. IANCU

Un nou atelier mecanic

La gospodăria agricolă de stat Cobadin din regiunea Constanța s-au ridicat în ultimii ani noi construcții.
In fotografie: atelierul mecanizat, în care mecanizatorii au cele mai bune condiții pentru repararea tractoarelor și a mașinilor agricole care vor fi folosite în lucrarea întinselor tarlale ale gospodăriei.

IN GOSPODĂRIILE AGRICOLE DE STAT

Interviul nostru

Au fost organizate încă 164 brigăzi speciale

In scopul obținerii de producții sporite de grîu și porumb în gospodăriile agricole de stat, Departamentul Gostat din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a organizat în primăvara anului trecut 101 brigăzi speciale experimentale după principiul „Brigada de 5 tractoare la 500 hectare". Pentru a cunoaște în ce măsură au contribuit brigăzile speciale la sporirea producției agricole la hectar — deci la creșterea fondului centralizat al statului — ne-am adresat zilele trecute tov. ing. Mihai Gheorghiu, directorul Mecanizării din Departamentul Gostat, care la întrebările puse ne-a dat următoarele răspunsuri:

— Intrucît sîntem la începutul unui nou an de muncă, am dori să aflăm ce rezultate au obținut gospodăriile de stat în anul 1957 de pe urma muncii brigăzilor speciale?

— Constituirea cu titlu experimental a brigăzilor speciale în gospodăriile noastre de stat după principiul „brigada de 5 tractoare la 500 de hectare" a corespuns, putem spune, întru totul, așteptărilor noastre, acolo unde conducerea gospodăriei a înțeles necesitatea lor. După cum se știe, brigăzilor speciale formate din cei mai destoinici mecanici agricoli, capabili de a regla, întreține și repara utilajul **fără sprijinul atelierului mecanic**, le-au fost atribuite în baza unui contract, cîte 500 hectare teren arabil (200 ha grîu, 200 ha porumb, 100 ha plante furajere anuale sau alte culturi) pe care să le lucreze mecanizat, de la pregătirea terenului și însămînțat, întreținere și pînă la recoltat.

Dotate fiind cu o sistemă de mașini care să permită executarea mecanizată a tuturor operațiilor din procesul tehnologic agricol, brigăzile speciale — în majoritate — și-au îndeplinit sarcinile executînd lucrări de bună calitate și în condiții agrotehnice optime. Ca urmare recoltele obținute de pe terenurile lucrate de brigăzi au fost superioare celor obținute pe restul gospodăriei respective. Cele mai bune rezultate la grîu au obținut brigăzile din gospodăriile de stat **Pietroiu-Constanța, Mînăstirea-București, Semlac-Timișoara, Moțățel-Craiova, Albești și Dîngeni-Suceava și Urleasca-Galați** unde producțiile medii sînt între 2.040—3.100 kg grîu la hectar. Totodată, în aceste unități s-au obținut și însemnate sporuri la hectar față de recolta medie înregistrată de gospodăriile respective (pînă la 836 kg grîu la gospodăria agricolă de stat Semlac). Producția cea mai mare de porumb boabe a fost de 5.498 kg (brigada de la gospodăria de stat Caracal), sporul cel mai mare față de restul gospodăriei fiind de 2.090 kg la ha (brigada de la gospodăria de stat Pietroiu). Deoarece brigăzile nu au fost dotate la timp cu utilajul necesar (cositori suspendate, tocători Lundell, greble mecanice etc.) și în consecință nu au putut executa mecanizat unele lucrări, nu se pot trage concluzii juste cu privire la producția obținută la furaje și la alte plante.

— In ce privește prețul de cost ce rezultate s-au obținut?

— Brigăzile speciale au realizat atît la grîu cît și la porumb un **preț de cost mai redus** decît pe celelalte terenuri ale gospodăriei. La unele gospodării, ca, de pildă, la Semlac și Drăgănești Olt, prețul de cost a fost chiar de 2 ori mai mic (0,47 lei față de 1,19 lei/kg la grîu în primul caz și 0,24 lei față de 0,60 lei/kg la porumb în cel de al doilea). Reducerea prețului de cost se datorește atît creșterii producției cît și reducerii cheltuielilor prin obținerea a importante economii de carburanți, prin repararea mașinilor de către membrii brigăzilor, fără intervenția atelierului etc. De exemplu, brigada de la gospodăria de stat Pietroiu a economisit 7.214 l. motorină, 820 l. benzină și 95 kg ulei, iar la brigada din gospodăria de stat Dragalina, reparațiile au costat **numai 4 lei pe hantru**, față de 18,57 lei cît era planificat. Aceste economii au dus la realizarea unei reduceri importante a prețului de cost al hantrului. Astfel, la gospodăria de stat Dragalina hantrul a fost realizat cu 66,8 lei față de 114,8 lei planificat, iar la gospodăria de stat Mînăstirea cu 76,39 lei față de 95,25 lei planificat.

— Ce concluzii se pot trage față de rezultatele obținute în primul an de către brigăzile speciale?

— Din analiza activității brigăzilor speciale a rezultat că aplicarea acestei forme de organizare a muncii a dus la **creșterea producției și la scăderea prețului de cost.** Această nouă formă de organizare a muncii a fost îmbrățișată cu mult interes de către tractoriști și mecanici agricoli. Fără îndoială, s-ar fi putut obține rezultate și mai bune, dacă toate mașinile necesare brigăzilor ar fi sosit la timp în unități, și dacă unele mașini nu ar fi prezentat deficiențe de fabricație. La aceste greutăți de ordin extern, s-au mai adăugat și lipsa de preocupare din partea conducerilor unor gospodării. Astfel, în multe unități brigăzile au fost folosite la executarea altor munci și la diferite transporturi, cum e cazul în gospodăriile Giarmata, Beșenova Nouă, Carani, Afumați, regiunea București etc. Ba la gospodăria de stat „Dunărea", directorul gospodăriei, Kurț Sergiu, a mers pînă acolo încît la 1 iulie a desființat pur și simplu brigada, a salarizat pe tractoriștii respectivi cu 500 lei pe lună și i-a trimis să lucreze în alte secții.

Cu toate aceste greutăți, eficiența muncii brigăzilor speciale s-a dovedit pe deplin. Așa că încă din toamna anului 1957, departamentul nostru, la cererea gospodăriilor și a trusturilor regionale, a aprobat extinderea brigăzilor speciale. S-au organizat astfel încă 164 asemenea brigăzi, în prezent existînd deci în gospodăriile de stat 265 brigăzi speciale. Ceva mai mult, în 12 gospodării de stat din regiunile București, Timișoara, Stalin, Constanța, Craiova, Galați și Pitești, am grupat tractoarele și mașinile unităților respective NUMAI IN BRIGAZI SPECIALE, a căror dotare este în curs de completare, cu întreg setul de mașini necesare. Rămîne ca pentru buna funcționare a brigăzilor, conducerile unităților să acorde sprijinul necesar și să respecte întrutotul clauzele contractuale, în vederea obținerii unor cît mai bune rezultate.

I. LEȘEANU

Din experiența anului agricol 1956-1957

Foloasele agrotehnicii

Observații privind cultura porumbului în raionul Băilești

Anul trecut, în raionul Băilești, din regiunea Craiova, s-a desfășurat, ca în fiecare an, concursul porumbului. După cules, un număr însemnat de cultivatori pricepuți au fost premiați pentru rezultatele frumoase obținute la această cultură.

Răsfoind dosarul ce cuprinde situația privitoare la concurs, am descoperit cîteva lucruri interesante. Nu rare au fost cazurile cînd prin aplicarea metodelor agrotehnice avansate s-au obținut recolte mari de porumb de pe suprafețe de teren cu fertilitate scăzută.

COLECTIVIȘTII, FRUNTAȘI AI RECOLTELOR BOGATE

Pe președintele și brigadierul gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Giubega i-am găsit lucrînd în birou; muncile în cîmp fuseseră de mult terminate. Stînd de vorbă cu ei, am aflat că gospodăria lor a obținut anul trecut o recoltă de porumb deosebit de bogată. De pe fiecare din cele 48 ha s-a cules în medie circa 3.500 kg boabe la ha. Pe o parcelă de 2,4 ha s-a ajuns chiar la 6.000 kg la ha.

Ca urmare a producției mari realizate colectiviștii au putut primi numai ca avans o importantă cantitate de porumb. Redau doar cîteva nume și cifre pe care le-am spicuit din scriptele gospodăriei: Dascălu Emanoil cu 588 zile-muncă — 9.400 kg; Alexandru Darac cu 777 zile-muncă — 12.434 kg...

M-am interesat apoi și de media obținută pe comună: numai 1.600 kg la ha. Diferența de producție se datorește în cea mai mare măsură felului în care au fost aplicate principalele măsuri agrotehnice cerute de cultura porumbului. In timp ce gospodăria colectivă a semănat în ogor de toamnă sămînța de porumb hibrid dublu, tratată cu îngrășăminte bacteriene, și a prășit porumbul de trei ori, o parte din întovărășiții din comună, și mai ales țăranii individuali, au întîrziat cu semănatul, n-au folosit o sămînță valoroasă și au neglijat lucrările de întreținere.

O situație mai caracteristică asupra felului cum s-a răsfrînt aplicarea agrotehnicii asupra recoltei de porumb am întîlnit-o în comuna Galicea Mare. Gospodăria agricolă colectivă „Octombrie Roșu" a obținut la porumb o producție medie de circa 3.000 kg boabe la hectar, de pe suprafața de 43 ha.

Iată pe scurt ce lucrări au fost executate culturii porumbului: dezmiriștitul îndată după ridicarea recoltei de păioase și arătura adîncă de toamnă executată cu tractoarele S.M.T.-ului Băilești; în primăvară, terenul a fost grăpat, iar pe la începutul lui aprilie s-a executat semănatul, folosindu-se numai sămînță de porumb dublu hibrid. După semănat, cînd terenul a prins scoarță, s-a executat grăpatul, iar în timpul vegetației au fost date trei prașile: prima cu sapa, iar celelalte două cu prășitorile trase de animale.

Membrii întovărășirii „8 Martie" din aceeași comună, care au executat aceleași lucrări ca și colectiviștii (cu singura deosebire că în loc de sămînță hibridă au folosit porumb romînesc de Studina), au obținut la ha numai 2.300 kg boabe. Cît despre majoritatea țăranilor individuali din comună, aceștia n-au putut aplica în totalitate pe peticele lor de pămînt răzlețe măsurile agrotehnice mai sus arătate; dimpotrivă, unii au continuat să folosească metodele învechite de lucrare a pămîntului și, ca urmare, producțiile obținute de ei au fost cu cîteva sute de kilograme la hectar mai mici decît ale întovărășiților. Așa este, bunăoară, Nicolae Copăcel, care de pe cele trei pogoane cultivate cu porumb a scos numai 1.800 kg boabe (ceea ce revine doar 1.200 kg. la ha.).

CITEVA INVAȚAMINTE

Cele arătate dovedesc că în raionul Băilești s-ar fi putut obține anul acesta la cultura porumbului o producție medie mai mare de 1700 kg. boabe la ha. dacă se aplicau pe scară largă măsurile agrotehnice. Printre acestea, un loc de frunte îl ocupă ogorul de toamnă. In raion mai sînt cultivatori care nu obișnuiesc să are toamna, ci întorc miriștea primăvara, ceea ce duce la micșorarea recoltelor.

O atenție deosebită trebuie dată și folosirii gunoiului de grajd. Din păcate, se mai găsesc încă în unele comune ale raionului (Băilești, Catane, Urzica și altele) aruncate cantități mari de bălegar, care, încorporate în sol, ar putea aduce în plus sute de kilograme de boabe la ha.

Un obicei pe care cultivatorii de porumb din raion trebuie să-l părăsească este acela de a întoarce din nou primăvara arătura adîncă făcută toamna. Este necesar de asemenea să se respecte mai cu strictețe epoca de semănat și să nu se mai întîrzie cu această lucrare „pînă cînd înflorește porumbarul", așa cum se mai obișnuiește în sudul raionului.

In ceea ce privește sămînța, experiența anului trecut a arătat cît de valoros este porumbul hibrid. Producțiile mari obținute au hotărît cele mai multe unități cooperatiste să folosească în viitor numai astfel de sămînță.

Rezultatele anului trecut au arătat că în sporirea producției la porumb un rol de seamă îl are executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor de întreținere a culturilor. Și aici trebuie spus că procedeul pe care l-au folosit unii țărani individuali, și anume o prașilă și un rărițat, este dăunător producției. Cu toate că vara anului trecut a fost mai mult ploioasă, cei care au lucrat astfel n-au avut decît de pierdut.

Am lăsat înadins la urmă o acțiune de care depinde foarte mult dezvoltarea culturii porumbului în anul acesta și anume: întărirea economico-organizatorică a unităților cooperatiste din raion. Raionul Băilești se află în pragul cooperativizării totale: în unele sate și comune, convingîndu-se asupra foloaselor muncii în comun, toți țăranii muncitori au intrat în gospodăriile colective, întovărășiri și cooperative agricole de producție. O atenție deosebită se cere acordată îndeosebi întovărășirilor agricole, avînd în vedere numărul lor mare. Este necesar ca acestea să fie îndrumate acum, în timpul iernii, să-și strîngă sămînța de porumb în comun și să se pregătească din vreme pentru muncile de primăvară. Conducerile unităților agricole cooperatiste din raion trebuie mai mult sprijinite de către organele agricole și de stat în acțiunea de organizare a muncii și introducerea metodelor agrotehnice înaintate, deoarece numai astfel se va putea obține în anul acesta o recoltă sporită.

N. FLORIAN

FOTOCRONICA

In munţi şuieră gloanţele

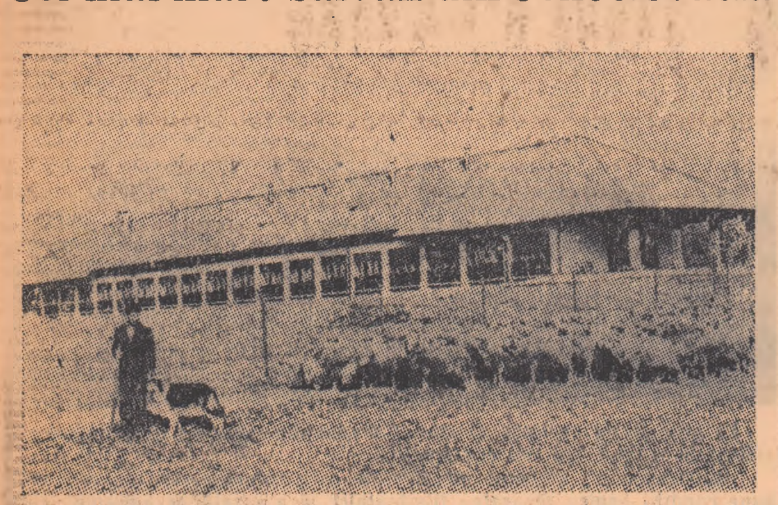

SOLDAŢI DIN ARMATA DE ELIBERARE ALGERIANĂ stau de veghe. Pretutindeni în Algeria luptă unităţile bine organizate şi bine echipate ale acestei armate.

La 1 noiembrie 1954, — ziua de naştere a armatei de eliberare naţională a Algeriei — existau doar cîteva companii înarmate cu puşti de vînătoare. Ele atacau prin surprindere pe mercenarii colonialişti pentru a le lua armamentul modern.

600.000 soldaţi francezi, 175.000 poliţişti şi o miliţie înarmată formată din 95.000 oameni, avioane de bombardament încărcate cu bombe cu napalm, toate acestea nu pot face totuşi faţă elanului cu care luptă unităţile armatei de eliberare.

Cel mai mare saivan din Cehoslovacia

MEMBRII COOPERATIVEI AGRICOLE unice Mişovice din regiunea Brno (R. Cehoslovacă) se ocupă cu succes, de cîţiva ani încoace, cu creşterea sistematică a oilor merinos de Stavropol. Pentru ca munca lor să dea rezultate din ce în ce mai bune, şi-au construit de curînd un saivan nou, modern, după un proiect al inginerului arhitect Vladimir Beneş de la Institutul „Agroproiect" din Brno. Încăpător şi bine aerisit, saivanul este înzestrat cu toate utilajele moderne necesare pentru buna îngrijire a animalelor, avînd linie de vagoneţi şi lift pentru transportul furajelor, laborator, bazin-scăldătoare pentru oi ş.a. Cooperatorii din Mişovice şi-au mutat turmele de oi din grajdurile necorespunzătoare de pînă acum în noua clădire.

Negru pe alb

Colonialiştii englezi din Orientul Apropiat violează adesea spaţiul cerian al unor state arabe.

Englezii, îndrăgind grozav petrolul,
Pe-alocuri au şi-acapart subsolul,
Insă cu lăcomia lor firească,
Şi aerul ei vor să-l stăpînească...

Sub regimul dictatorului Batista, majoritatea populaţiei din Cuba duce o viaţă de cumplită mizerie.

In ţara asta un destin bizar
Le este hărăzit celor sărmani;
Deşi n-au o pesetă-n buzunar,
Se zice despre ei că sînt.. cu-bani.

EVENIMENTELE EXTERNE

Mesajele de Anul Nou ale conducătorilor sovietici

La 31 decembrie, Kliment Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Nikita Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. şi Nikolai Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., au trimis şefilor unor state şi guverne străine mesaje prieteneşti de Anul Nou, în care îşi exprimă speranţa că noul an va fi un an al întăririi prieteniei şi păcii între popoare pe baza principiilor coexistenţei paşnice, pentru ca oamenii să poată trăi şi munci în linişte, fără să se teamă de viitorul lor, de soarta copiilor şi rudelor lor.

In mesajele lor, Voroşilov, Hruşciov şi Bulganin urează popoarelor fericire şi succes în realizarea acestui nobil ţel.

★

Cu prilejul Anului Nou, Comitetul Central al P.C.U.S., Sovietul Suprem al U.R.S.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au adresat poporului sovietic o felicitare, în care se spune printre altele că în anul 1957, poporul sovietic a obţinut, sub conducerea partidului comunist, noi şi minunate succese în construirea comunismului. In anul 1957, se arată în felicitare, s-au înregistrat progrese însemnate în industria şi agricultura Uniunii Sovietice, în ridicarea bunăstării materiale şi a nivelului cultural al poporului.

Anul care a trecut va intra în istoria omenirii ca anul unor mărețe realizări obţinute de Uniunea Sovietică în dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii, realizări care au culminat cu lansarea sateliţilor artificiali sovietici ai pămîntului. In acelaşi timp, anul 1957 a fost un an al întăririi continui a unităţii şi coeziunii ţărilor socialismului, al unor victorii de seamă ale mişcării comuniste şi muncitoreşti mondiale, al unor victorii ale forţelor păcii şi progresului asupra forţelor reacţiunii şi războiului, un an în care politica de pace a Uniunii Sovietice, politica coexistenţei paşnice, a cucerit de partea sa alte milioane de oameni.

Conferinţa de la Cairo şi-a încheiat lucrările

In sala de festivităţi a Universităţii din Cairo a avut loc la 1 ianuarie şedinţa de închidere a Conferinţei de solidaritate a ţărilor din Asia şi Africa. In cuvîntarea rostită cu acest prilej, preşedintele Conferinţei, Anvar Sadat, a subliniat că principiile stabilite la prima conferinţă afro-asiatică de la Bandung au rămas, aşa cum a arătat şi actuala conferinţă, baza relaţiilor dintre statele Asiei şi Africii şi întreaga lume. La actuala conferinţă, a spus Sadat, a reieşit limpede convingerea popoarelor Asiei şi Africii că epoca dominaţiei imperialiste, a exploatării de către puterile străine a resurselor naturale ale popoarelor, a încercării de a menţine dominaţia colonială constituie o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului şi sînt în contradicţie cu Carta Naţiunilor Unite.

La şedinţa de închidere a Conferinţei de la Cairo a fost aprobată în unanimitate o declaraţie în care se arată că participanţii la conferinţă sprijină întru totul cele zece principii pe care popoarele reprezentate la conferinţă le-au susţinut în decursul ultimilor ani.

Insurecţia armată din Venezuela

In dimineaţa zilei de 1 ianuarie a izbucnit în Venezuela (America de Sud) o insurecţie armată împotriva guvernului dictatorial al lui Perez Jimenez. Insurecţia a izbucnit la baza aeriană din oraşul Maracay (centrul administrativ al statului Aragua), situat în apropierea oraşului Caracas, capitala Venezuelei.

După cum relatează agenţiile de presă, guvernul a trimis spre Maracay mari unităţi militare, declarînd într-un apel transmis prin radio că este hotărît să restabilească ordinea şi cerînd insurgenţilor să capituleze.

La 2 ianuarie guvernul venezuelian a afirmat că mişcarea insurecţională de la baza militară de la Maracay ar fi fost înăbuşită. Potrivit comunicatului guvernamental, trupele guvernului au intrat în Maracay. Ştiri provenind din alte surse arată însă că insurgenţii sînt stăpîni pe oraşul Valencia, situat la sud de Maracay.

Potrivit relatărilor agenţiei Associated Press, cercurile oficiale americane consideră insurecţia din Venezuela drept „serioasă". Ingrijorarea manifestată de aceste cercuri este explicabilă, ştiut fiind că investiţiile de capital ale societăţilor americane în Venezuela, în special în industria petroliferă a ţării, se ridică la 3 miliarde dolari.

In faţa hărţii

INDONEZIA — arhipelagul celor 20.000 de insule

Indonezia, una din cele mai întinse ţări din Asia de sud-est, ocupă o mare parte din arhipelagul malayez şi este formată din peste 20.000 de insule. Dintre acestea, cîteva au o suprafaţă egală cu cea a Franţei sau Italiei. Suprafaţa totală a Indoneziei este de peste 1.904.000 km pătraţi. Potrivit datelor oficiale, cea mai mare parte din populaţia totală a ţării (circa 82 milioane) locuieşte pe insula Iava, al cărei teritoriu depăşeşte de patru ori suprafaţa Olandei.

Indonezia, ţara verii eterne cum i se mai spune, pare o uriaşă grădină mereu în floare. În adîncurile pămîntului ei se află zăcăminte uriaşe de petrol, cărbune, mangan, aur, argint, la care vin să se adauge nepreţuitele bogăţii ale solului: cauciucul, ceaiul, orezul, piperul etc. Pentru a aprecia la adevărata sa valoare importanţa resurselor amintite mai sus, este suficient să arătăm că Indonezia dă 40 la sută din producţia mondială de cauciuc, 92 la sută din cea de chinină, 15 la sută din cea de ceai, 79 la sută din cea de piper etc.

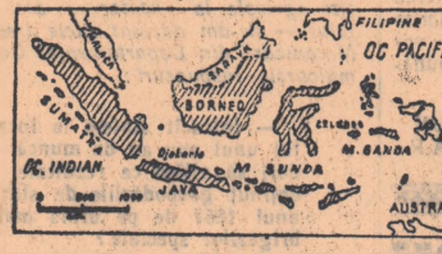
Pînă nu de mult, bogăţiile ţării nu aparţineau populaţiei ei băştinaşe. În secolul al XVI-lea, în Indonezia au apărut colonialiştii olandezi, hămesiţi după cîştig. Ei au adus poporului indonezian sărăcie şi suferinţe grele. Cît priveşte viaţa ţăranului indonezian, un singur exemplu este grăitor. Pînă la sfîrşitul secolului al 19-lea aici se aplica sistemul „culturilor forţate", un fel de impozit în natură aplicat de autorităţile coloniale.

Poporul indonezian nu s-a împăcat niciodată cu această situaţie înrobitoare. Acţiunile ţăranilor împotriva cotropitorilor străini au zguduit nu o dată temeliile colonialismului. În 1920, în ţară a luat fiinţă Partidul Comunist. În 1927, actualul preşedinte al republicii, Sukarno, a creat Partidul naţional indonezian. Forţele patriotice ale poporului au acţionat tot mai hotărît şi mai organizat pentru eliberarea patriei lor de sub robia colonialistă, în ciuda presiunilor crunte ale olandezilor faţă de participanţii la mişcarea democratică.

După încheierea celui de-al doilea război mondial şi capitularea Japoniei — a cărei ocupaţie se substituise în Indonezia celei olandeze — îndelungata luptă pentru libertate a poporului indonezian a dobîndit o mare victorie: proclamarea la 17 august 1945 la Djakarta a independenţei ţării.

Proclamarea, cinci ani mai tîrziu, a Republicii Indoneziei a constituit un nou eveniment de importanţă istorică în viaţa poporului indonezian.

În 1956, parlamentul indonezian a anulat acordurile înrobitoare ale conferinţei „mesei rotunde" pe care olandezii le-au impus în 1944 tînărului stat. Ulterior, guvernul indonezian a hotărît anularea datoriilor faţă de Olanda, care se cifrau la peste 3 milioane de guldeni, a majorat impozitul pe veniturile realizate de societăţile străine. Pentru întărirea economiei naţionale a ţării a fost elaborat un plan cincinal de dezvoltare pe perioada 1956—1960, a cărui înfăptuire urmează să transforme economia de tip colonial într-o economie naţională, să contribuie la creşterea producţiei şi a venitului naţional.

Fireşte că toate aceste măsuri nu sînt pe placul colonialiştilor, care uneltesc pentru restabilirea vechilor stări de lucruri. În decurs de trei sesiuni, de pildă, şi de curînd pentru a patra oară, Adunarea Generală a O.N.U. a discutat cererea întemeiată a Indoneziei de a i se restitui un teritoriu ce-i aparţine — Irianul de vest — şi care se găseşte sub autoritatea colonială a Olandei. De fiecare dată colonialiştii au reuşit să împiedice reglementarea acestei probleme în conformitate cu principiile O.N.U.

De ce nu vrea Olanda să restituie Indoneziei Irianul de vest? Explicaţia este foarte simplă: Irianul de vest se află în sfera intereselor militaro-strategice ale imperialismului olandez şi ale celui american. În această parte a Indoneziei se află, pe lîngă petrol, fier, nichel, şi aur, minereu de uraniu. Imperialiştii socotesc această regiune ca un important punct strategic în Oceanul Pacific, ca o bază militară S.E.A.T.O. şi de aceea construiesc acolo aeroporturi şi baze militare şi aduc tot mai mult armament.

Evident, poporul indonezian nu putea să tolereze la infinit o astfel de situaţie. El a trecut la o nouă etapă a luptei pentru eliberarea Irianului de vest — etapa acţiunilor directe împotriva colonialiştilor olandezi care îşi continuă activitatea pe teritoriul Indoneziei.

Cum era şi de aşteptat, puterile colonialiste au trecut de îndată la ameninţări, presiuni şi şantaj diplomatic. Dar poporul indonezian nu se lasă intimidat. Cea mai puternică armă a sa este unitatea tuturor patrioţilor cărora le este scumpă libertatea, independenţa şi progresul patriei lor. Ei acţionează cu hotărîre, fără şovăire, pentru că ştiu că luptă pentru o cauză dreaptă.

Guvernul Gaillard şi ţărănimea

Articol scris pentru „Agricultura Nouă" de LOUIS GEAY, redactor şef-adjunct al ziarului „La Terre"

De la începutul lunii noiembrie, Franţa are un guvern de coaliţie, a cărui componenţă merge de la deputaţii socialişti şi pînă la cei de dreapta, cum sînt „independenţii". Acest guvern are în fruntea sa pe Felix Gaillard, deputat radical. Abia instalat, guvernul Gaillard a luat o serie de măsuri ce lovesc îndeosebi pe muncitori şi ţărănimea muncitoare. Scopul acestor măsuri este de a trece pe umerii maselor populare povara celor 750 de miliarde de franci, costul continuării războiului din Algeria. În afară de faptul că este vorba de un război tipic colonialist, dus cu cruzime împotriva aspiraţiilor naţionale ale poporului algerian, acest război este o imensă şarlatanie ce roade ca un cancer economia Franţei.

Printre măsurile luate de Gaillard figurează:

1. Votarea — la 19 noiembrie — de noi impozite în valoare de 101 miliarde franci; 2. Suprimarea creditelor civile în valoare de 250 miliarde franci.

La aceste măsuri trebuie adăugată inflaţia care caracterizează întreaga politică guvernamentală franceză a anului 1957. Numai în ultimele 6 luni, 550 miliarde de hîrtie-monedă au fost puse în circulaţie. Rezultatele unei asemenea politici sînt creşterea rapidă a preţurilor, deprecierea francului şi o reducere simţitoare a nivelului de trai al muncitorilor şi ţăranilor muncitori.

COMPONENŢA SOCIALA A SATULUI FRANCEZ

Pentru a înţelege sensul unei politici agricole, nu trebuie niciodată pierdut din vedere un important amănunt: în favoarea căror categorii ale ţărănimii sînt luate anumite măsuri.

În Franţa, ţărănimea nu este omogenă, ea fiind compusă din diverse categorii nu numai deosebite între ele, dar şi antagoniste. Populaţia satelor franceze cuprinde:

1. 1.000.000 de muncitori agricoli care sînt salariaţi ai marilor proprietari; 2. 1.658.000 de ţărani cu proprietăţi mici; 3. Circa 350.000 ţărani mijlocaşi; 4. În sfîrşit, 103.000 mari proprietari (cu peste 50 ha). Aceştia deţin 10.300.000 hectare, ceea ce constituie aproape o treime din totalul pămînturilor cultivabile din Franţa, adică exploatează tot atîta pămînt cît cei 1.658.000 ţărani cu proprietăţi mici.

Mai trebuie adăugat că din numărul total al ţăranilor cu pămînt puţin (1.658.000), mai bine de 600.000 nu au în proprietate pămîntul pe care-l lucrează. **Ei sînt fermieri sau arendaşi, adică trebuie să achite proprietarului funciar arenzi foarte mari.**

Aceste clase sociale sînt antagoniste, muncitorii agricoli de pildă luptă pentru salarii mai bune, în timp ce marii proprietari caută să plătească cît mai puţin posibil mîna de lucru. Acest antagonism există în egală măsură între fermieri şi arendaşi pe de o parte şi proprietarii funciari pe de altă parte. Aceştia din urmă căutînd să mărească neîncetat arenda.

OROPSIŢII AGRICULTURII

Este vorba de acel milion de muncitori agricoli de care vorbeam mai sus. Dintre toţi salariaţii francezi ei sînt cei mai prost plătiţi. Pe cele mai multe dintre proprietăţile mari, legile sociale sînt călcate în picioare de moşieri. Ziua de lucru, istovitoare, începe din zori şi se termină tîrziu, noaptea. Zeci de mii dintre aceşti muncitori locuiesc în grajduri.

În ceea ce priveşte salariile, legea fixează pentru salariaţii agricoli un salariu minim care este cu 16 la sută mai mic decît salariul minim din industrie. Guvernul Gaillard refuză categoric orice mărire a acestui minim de salariu la acelaşi nivel cu al celorlalte profesii. Şi cu toate că este mai mic decît celelalte, acest salariu minim nu este nici măcar aplicat pretutindeni. În numeroase comune, salariile plătite lucrătorilor agricoli sînt cu adevărat mizerabile.

PROFITURI PENTRU MARII PROPRIETARI, RUINA PENTRU MICII FERMIERI

Producţia de grîu a Franţei s-a ridicat în 1957 la 110 milioane de chintale. A fost o producţie excedentară, al cărei surplus a fost achiziţionat de stat la un preţ scăzut.

(S-ar crede că o producţie atît de ridicată ar fi trebuit să asigure prosperitatea tuturor producătorilor. Dar lucrul acesta nu s-a întîmplat în cazul micilor producători). Trebuie să amintim pentru o mai clară înţelegere a faptelor că marii proprietari au acaparat progresiv această producţie. În prezent, 40.000 dintre marii moşieri vînd tot atîta grîu cît 1.200.000 de mici producători. Cum stă cazul cu preţurile la grîu aplicate atît unora cît şi altora? Acest preţ este egal. Dar preţul de cost revine mult mai ridicat pentru micii proprietari de pămînt care folosesc puţine îngrăşăminte şi stăpînesc pămînturile cele mai sărace. Marii proprietari folosesc în cea mai mare parte tehnica mai înaintată lucrează cu ajutorul maşinilor, utilizează masiv îngrăşămintele şi pe deasupra au în stăpînire pămînturile cele mai fertile. **Moşierii încasează deci mai mult decît dublu pentru producţia de pe un hectar decît micul producător.** Rezultatul este că preţul uniform al grîului permite moşierilor să realizeze profituri enorme, pe cînd micii producători abia pot să-şi acopere cheltuielile şi de multe ori ajung la ruină. Mai mult încă: surplusul de producţie fiind provocat de enormele cantităţi produse de marii proprietari, ar fi firesc ca fracţiunea excedentară ce se achiziţionează la preţ scăzut, să fie luată numai de la marii proprietari. Guvernul însă aplică o prelevare de 15 la sută asupra tuturor livrărilor de grîu, inclusiv cele ale ţăranilor cu gospodării mici. Această parte de 15 la sută este plătită cu jumătate de preţ. Micii proprietari trebuie deci să suporte sarcina surplusului de producţie pe picior de egalitate cu marii proprietari.

Pentru a pune capăt acestor nedreptăţi, deputaţii comunişti au cerut în parlament:

1. Instituirea unui preţ diferenţiat al grîului, ţinînd seama de preţul de producţie, adică să se acorde un preţ mai ridicat micilor producători şi mai scăzut marilor moşieri, pentru a le limita profiturile.

2. Măsurile de preluare a excedentului să fie suportate de marii proprietari pentru a permite micilor cultivatori să-şi vîndă întreaga recoltă la preţul normal.

Dealtminteri, aceleaşi măsuri preferenţiale au fost aplicate de guvern şi faţă de marii cultivatori de sfeclă de zahăr care au realizat în acest an un profit suplimentar de 40 miliarde de franci, ceea ce le va permite să acapareze noi pămînturi de la micii proprietari ruinaţi.

Cît priveşte pe marii viticultori (24.000 în sudul Franţei şi în Algeria, care vînd ei singuri tot atîta vin cît cei 1.400.000 de mici viticultori din Franţa laolaltă), marii viticultori deci, au profitat de scumpirea recentă a vinului, pentru a realiza un profit de 48 miliarde de franci.

CREDITELE RURALE SACRIFICATE PENTRU RĂZBOIUL DIN ALGERIA

Războiul din Algeria costă în fiecare zi peste 2 miliarde de franci. Pentru a finanţa această ruinătoare expediţie colonialistă, guvernul Gaillard a votat la 19 noiembrie impozite noi în valoare de 101 miliarde. Dar, cum acestea nu ajungeau pentru a susţine războiul, el a decis să smulgă creditelor civile 250 miliarde de franci. Nu poate fi vorba aci de „economie" cum lasă să se înţeleagă propaganda oficială, ci de transferarea unei mari părţi din aceste miliarde pentru finanţarea războiului din Algeria.

Printre creditele civile cele mai lovite de aceste măsuri se află cele destinate construcţiei de locuinţe la sate, învăţămîntului, electrificării rurale şi în general ridicării satului francez.

După cum se vede, nu numai că ţăranii francezi sînt obligaţi să-şi trimită fiii lor pe timp de doi ani într-un război colonialist, de unde mulţi nu se vor mai întoarce, dar pe deasupra alături de muncitori ei sînt obligaţi să suporte şi cheltuelile acestei aventuri colonialiste.

Acesta este motivul pentru care nu s-ar putea concepe o schimbare de politică generală — inclusiv agricolă — fără ca mai înainte să înceteze vărsarea de sînge din Algeria.

Numai un guvern de stînga care să negocieze un armistiţiu şi apoi pacea cu poporul algerian şi care să oblige pe cei bogaţi să plătească va putea să promoveze o politică de progres social în favoarea ţărănimii muncitoare franceze.

Buletin meteorologic

pentru zilele 5, 6 şi 7 ianuarie

Institutul Meteorologic Central anunţă timpul probabil pentru următoarele trei zile:

Vremea continuă să se răcească mai accentuat în nord-estul ţării, cu cer mai mult acoperit. Vor cădea temporar precipitaţii sub formă de ninsoare mai frecvente spre sfîrşitul intervalului. Vînt potrivit cu intensificări din sectorul nord-estic. Temperatura în scădere. Minimile vor oscila între minus 4 şi minus 16 grade, iar maximele între minus 6 şi plus 4 grade.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal, Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".